

எட்டாந் தந்திரம்

1. உடலிற் பஞ்சபேதம்

- 2122 காயப்பை யொன்று சரக்குப் பலவுள
மாயப்பை தன்னிலே மற்றுமோர் பையுண்டு
காயப்பைக் குண்ணின்ற கள்வன் புறப்பட்டான்
மாயப்பை மண்ணு மயங்கிய வாரே. 1
- 2123 அத்த னமைத்த வுடலிரு கூறினிற்
சுத்தம தாகிய சூக்குமஞ் சொல்லுங்காற்
சத்த பரிச வுரூப ரசகந்தம்
புத்திமா னுங்காரம் புரியட்ட காயமே. 2
- 2124 எட்டினி லேந்தாகு மிந்திரி யங்களுங்
கட்டிய மூன்று கரணமு மாயிடு
மொட்டிய பாச முணர்வது வாகவே
கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. 3
- 2125 இரத முதிர மிறைச்சிதோன் மேதை
மருவிய வத்தி வழும்பொடு மச்சை
பரவிய சுக்கிலம் பாழா முபாதி
யுருவம லாலுட லொன்றென லாமே. 4
- 2126 ஆரே யறிவா ரடியின் பெருமையை
யாரே யறிவா ரங்கவர் நின்றது
வாரே யறிவா ரறுபத்தோ டாக்கையை
யாரே யறிவா ரடிக்காவ லானதே. 5
- 2127 எண்சா ணளவா லெடுத்த வுடம்புக்குட்
கண்கா லுடலிற் கரக்கின்ற கைகளிற்
புண்கா லறுபத்தெட் டாக்கை புணர்க்கின்ற
நண்பா லுடம்புதன் னாலுடம் பாமே. 6

- 2128 உடம்புக்கு நாலுக் குயிராய சீவ
னெடுங்கும் பரனே டொழியாப் பிரமங்
கடந்தொறு நின்ற கணக்கது காட்டி
யடங்கியே யற்றது வாரறி வாரே. 7
- 2129 ஆறந்த மாகி நடுவுடன் கூடினாற்
றேறிய மூவாறுஞ் சிக்கென் நிருந்திடுங்
கூறுங் கலைகள் பதினெட்டுங் கூடியே
யூறு முடம்பை யுயிருடம் பெண்ணுமே. 8
- 2130 மெய்யினிற் றூல மிகுத்த முகத்தையும்
பொய்யினிற் சூக்கம் பொருந்து முடலையுங்
கையினிற் றுல்லியங் காட்டு முடலையு
மைய னடிக்கு ளடங்கு முடம்பே. 9
- 2131 காயங் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்போற்
சேய விடமண்மை செல்லவும் வல்லது
காயத் துகிற்போர்வை யொன்றுவிட் டாங்கொன்றிட்
டேயு மவரென்ன வேய்ந்திடுங் காயமே. 10
- 2132 நாக முடலுரி போலுநல் லண்டச
மாக நனுவிற் கனாமறந் தல்லது
போகலு மாகு மரனரு ளாலேசென்
றேகு மிடஞ்சென் நிருபய னுண்ணுமே. 11
- 2133 உண்டு நரக சுவர்க்கத்தி லுள்ளன
கண்டு விடுஞ்சூக்கங் காரண மாச்செல்லப்
பண்டு தொடரப் பரகாய யோகிபோற்
பிண்ட மெடுக்கும் பிறப்பிறப் பெய்தியே. 12
- 2134 தானவ னாகிய தற்பரந் தாங்கினே
னானவை மாற்றிப் பரமத் தடைந்திடு
மேனை யுயிர்வினைக் கெய்து மிடஞ்சென்றும்
வானு நிலனும் புகுந்தும் வருந்துமே. 13

- 2135 ஞானிக்குக் காயஞ் சிவமே தநுவாகும்
ஞானிக்குக் காய முடம்பே யதுவாகு
மேனிற்கும் யோகிக்கு விந்துவு நாதமு
மோனிக்குக் காயமுப் பாழ்கெட்ட முத்தியே. 14
- 2136 விஞ்ஞானத் தோர்க்கா ணவமே மிகுதநு
வெஞ்ஞானத் தோர்க்குத் தநுமாயை தானென்ப
வஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கன்ம தநுவாகு
மெஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதநு மேவுமே. 15
- 2137 மலமென் றுடம்பை மதியாத லூமர்
தலமொன்று வேறு தரித்தமை கண்டீர்
நலமென் றிதனையே நாடி யிருக்கிற்
பலமுள்ள காயத்திற் பற்றுமில் வண்டத்தே. 16
- 2138 நல்ல வசனத்து வாக்கு மனதிகண்
மெல்ல விளையாடும் விமல னகத்திலே
யல்ல செவிசத்த மாதி மனத்தையு
மெல்லத் தரித்தார் முகத்தார் பசித்தே. 17

2. உடல் விடல்

- 2139 பண்ணுகுங் காமம் பயிலும் வசநமும்
விண்ணும் பிராணன் விளங்கிய சத்தமும்
புண்ணு முடலிற் பொருந்து மனத்தையு
மண்ணுந்து பார்க்க வழியு முடம்பே. 1
- 2140 அழிகின்ற வோருடம் பாகுஞ் செவிகண்
கழிகின்ற காலவ் விரதங்க டான
மொழிகின்ற வாக்கு முடிகின்ற நாடி
யொழிகின்ற லூனுக் குறுதுணை யில்லையே. 2

- 2141 இலையா மிடையி லெழுகின்ற காம
முலவாய நெஞ்சத்து மூழ்கு முளத்துத்
தலையாய மின்னுடற் றுங்கித் திரியுஞ்
சிலையாய சித்தஞ் சிவமுன் னிடைக்கே. 3

3. அவத்தைபேதம் - கீழாலவத்தை

- 2142 ஐயைந்து மத்திமை யானது சாக்கிரங்
கைகண்ட பன்னுகிற் கண்டங் கனவென்பர்
பொய்கண்டி லாத புருட னிதயஞ் சுமுனை
மெய்கண் டவனுந்தி யாகுந் துரியமே. 1
- 2143 முப்பதோ டாறின் முதனனா வைந்தாகச்
செப்பதி னன்காய்த் திகழ்ந்திரண் டொன்றுகி
யப்பதி யாகு நியதி முதலாகச்
செப்புஞ் சிவமீறய்த் தேர்ந்துகொள் ளீரே. 2
- 2144 இந்திய மீரைந் தீரைந்து மாத்திரை
மந்திர மாய்நின்ற மாருத மீரைந்து
மந்தக் கரண மொருநான்கு மான்மாவும்
பந்தவச் சக்கரப் பாலது வாகுமே. 3
- 2145 பாரது பொன்மை பசுமை யுடையது
நீரது வெண்மை செம்மை நெருப்பது
காரறு மாருதங் கறுப்பை யுடையது
வானகந் தூம மறைந்துநின் றுரே. 4
- 2146 பூதங்க ளைந்தும் பொறியவை யைந்துளு
மேதம் படஞ்செய் திருந்த புறநிலை
யோது மலங்குண மாகுமா தாரமோ
டாதி யவத்தைக் கருவிதொண் ணூற்றறே. 5

- 2147 இடவகை சொல்லி லிருபத்தஞ் சானே
படுபர சேனையும் பாய்பரி யைந்து
முடையவன் மத்திமை யுள்ளுற நால்வ
ரடைய நெடுங்கடை யைந்தொடு நான்கே. 6
- 2148 உடம்பு முடம்பு முடம்பைத் தழுவி
யுடம்பிடை நின்ற வுயிரை யறியா
ருடம்பொ டுயிரிடை நட்பறி யாதார்
மடம்புகு நாய்போன் மயங்குகின் றுரே. 7
- 2149 இருக்கின்ற வாரென் றறிகில ரேழைகண்
முருக்கு மசபையை மாற்றி முகந்து
கருக்கொண்டு காமாரி சார முகந்தேர்ந்
துருக்கொண்டு தொக்க வுடலொழி யாதே. 8
- 2150 ஒளித்திட் டிருக்கு மொருபதி னுலை
யளித்தன னென்னுள்ளே யாரியன் வந்து
வளிக்குங் கலைகளி னாலறு பத்து
வொளித்திட்டு வைத்தா னெடுங்கிய சித்தே. 9
- 2151 மண்ணினி லொன்று மலர்நீரு மங்காகும்
பொன்னினி லங்கி புகழ்வளி யாகாய
மன்னு மனோபுத்தி யாங்கார மோரொன்று
யுன்னின் முடிந்ததொரு பூத சயமே. 10
- 2152 முன்னிக் கொருமகன் மூர்த்திக் கிருவர்
வன்னிக்கு மூவர் வதுவைக்கு நால்வர்
கன்னிக்குப் பிள்ளைக ளைவர்மு னுளிலலை
கன்னியைக் கன்னியே காதலித் தானே. 11
- 2153 கண்டகன வைந்துங் கலந்தன தானேந்துஞ்
சென்றுண்ட நான்கு மொருங்கே யுணர்ந்தபின்
பண்டைய தாகிப் பரந்த வியாக்கிரத்
தண்டமுந் தானு யமர்ந்துநின் றுனே. 12

- 2154 நின்றவ னிற்கப் பதினொலிற் பத்துநீத்
தொன்றிய வந்தக் கரணங்க ணன்குடன்
மன்று கலந்த மனவாழ்க்கை வாதனை
கன்றிய கண்டத்திற் கண்டான் கனவதே. 13
- 2155 தான மிழந்து தனிபுக் கிதயத்து
மான மழிந்து மதிசெட்டு மாலாகி
யான விரிவறி யாவவ்வி யத்தத்தின்
மேனி யழிந்து சுழுத்திய தாமே. 14
- 2156 சுமுனையைச் சேர்ந்துள மூன்றுடன் காட்சி
கெழுமிய சித்தம் பிராணன்றன் காட்சி
யொழுகக் கமலத்தி னுள்ளே யிருந்து
விழும்பு பொருளுடன் மேவிநின் றுனே. 15
- 2157 தானத் தெழுந்து தருக்குந் தூரியத்தின்
வானத் தெழுந்துபோய் வையம் பிறகிட்டுக்
கானத் தெழுந்த கருத்தின் றலையிலே
யூனத் தவித்தைவிட் டீமனின் றுனே. 16
- 2158 ஊமை யெழுத்தொடு பேசு மெழுத்துறி
லாமை யகத்தினி லஞ்சு மடங்கிடு
மோமய முற்றது வுள்ளொளி பெற்றது
நாமய மற்றது நாமறி யோமே. 17
- 2159 தூரிய மிருப்பதுள் சாக்கிரத் துள்ளே
நரிகள் பதினொலு நஞ்சுண்டு செத்தன
பரிய புரவியும் பாறிப் பறந்தது
தூரிய மிறந்திடஞ் சொல்லவொண் ணாதே. 18
- 2160 மாற மலமைந்தான் மன்னு மவத்தையின்
வேறய மாயா தருகர ணதிக்கிங்
கீரகா தேயெவ் வுயிரும் பிறந்திறந்
தாறத வல்வினை யாலடி யுண்ணுமே. 19

- 2161 உண்ணுந்தன் னூடாடா தூட்டிடு மாயையு
மண்ண லருள்பெற்ற முத்திய தாவது
நண்ண லிலாவுயிர் ஞானத்தி னுற்பிறந்
தெண்ணுறு ஞானத்தி னேர்முத்தி யெய்துமே 20
- 2162 அதிமூட நித்திரை யாணவ நந்த
வதன லுணர்வோ னருங்கன்ம முன்னித்
திதமான கேவல மித்திறஞ் சென்று
பரமாகா வையவத் தைப்படு வானே. 21
- 2163 ஆசான் முன்னேதுயின் மாண வகரைத்
தேசாய தண்டா லெழுப்புஞ் செயல்போ
னேசாய வீசனு நீடா ணவத்தரை
யேசாத மாயாடன் னூலே யெழுப்புமே. 22
- 2164 மஞ்சொடு மந்தா கினிகுட மாமென
விஞ்சறி வில்லோன் விளம்பு மிகுமதி
யெஞ்சலி லொன்றெனு மாறென விவ்வுட
லஞ்சுணு மன்னனன் றேபோ மளவே. 23
- 2165 படியுடை மன்னவன் பாய்பரி யேறி
வடிவுடை மாநகர் தான்வரும் போது
வடியுடை யைவரு மங்குறை வோருந்
துடியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே. 24
- 2166 நேரா மலத்தை நீடைந் தவத்தையி
னேரான வாறுன்னி நீடு நனவினி
னேரா மலமைந்து நேரே தரிசித்து
நேராம் பரத்துட னிற்பது நித்தமே. 25

4. மத்திய சாக்கிராவத்தை

- 2167 சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் றிரோதாயி
சாக்கிர சொப்பனந் தன்னிடை மாமாயை
சாக்கிரந் தன்னிற் சுமுத்திதற் காமியஞ்
சாக்கிரந் தன்னிற் றுரியத்து மாயையே. 1
- 2168 மாயை யெழுப்புங் கலாதியை மற்றதி
னேய விராகாதி யேய்ந்த துரியத்துத்
தோயுஞ் சுமுனை கனாநா வுந்துன்னி
யாயின னந்தச் சகலத்து ளானே. 2
- 2169 மேவிய வந்தகன் விழிகட் குருடா
மாவயின் முன்னடி காணு மதுகண்டு
மேவுந் தடிகொண்டு செல்லும் விழிபெற
மூவயி னன்மா முயலுங் கருமமே. 3
- 2170 மத்திம மொத்த சிலந்தி வலயத்து
ளொத்தங் கிருந்து வுயிருண்ணு மாறுபோ
லத்தனு மைம்பொறி யாடகத் துண்ணின்று
சத்த முதலைந்தந் தானுண்ணு மாறே. 4
- 2171 வைச்சன வச்ச வகையிரு பத்தஞ்சு
முச்ச முடனணை வானொரு வன்னுளன்
பிச்சன் பெரிய பிறப்பிலி யென்றென்று
நச்சி யவனரு ணையுய்ந்த வாரே. 5
- 2172 நாலா றுடன்புருட னற்றத் துவமுடன்
வேறான வையைந்து மெய்ப்புரு டன்பரங்
கூற வியோமம் பரமெனக் கொண்டனன்
வேறான நாலேழு வேதாந்த தத்வமே. 6
- 2173 ஏலங்கொண் டாங்கே யிடையொடு பிங்கலை
கோலங்கொண் டாங்கே குணத்தி னுடன்புக்கு
மூலங்கொண் டாங்கே முறுக்கிமுக் கோணிலுங்
காலங்கொண் டானடி காணலு மாமே. 7

- 2174 நாடிகள் பத்து நலந்திகழ் வாயுவு
மோடிய காலி லொடுங்கி யிருந்திடுங்
கூடிய காமங் குளிக்கு மிரதமு
நாடிய நல்ல மனமு முடலிலே. 8
- 2175 ஆவன வாவ வழிவ வழிவன
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவ
னேவன செய்யு மிலங்கிழை யோனே. 9
- 2176 பத்தொடு பத்துமோர் மூன்றும் பகுதியு
முய்த்த தூரியமு முள்ளுணர் காலமு
மெய்த்த வியோமமு மேலைத் தூரியமுந்
தத்துவ நாலே ழெனவுன்னத் தக்கதே. 10
- 2177 விளங்கிடு முந்நாற்று முப்பதோ டொருபான்
றளங்கொ ளிரட்டிய தாறு நடந்தால்
வணங்கிடு மைம்மலம் வாயு வெழுந்து
விளங்கிடு மவ்வழி தத்துவ நின்றே. 11
- 2178 நாலொரு கோடியே நாற்பத்தெண் ணையிர
மேலு மோரைந்நாறு வேற யடங்கிடும்
பாலவை தொண்ணூறே டாறுட் படுமவை
கோலிய வையைந்து ளாகுங் குறிக்கிலே. 12
- 2179 ஆகின்ற தொண்ணூறே டாறும் பொதுவென்ப
ராகின்ற வாற றருஞ்சைவர் தத்துவ
மாகின்ற நாலேழ்வே தாந்தி வயிணவர்க்
காகின்ற நாலாறையெந்துமாயா வாதிக்கே. 13
- 2180 தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிடில்
வித்தக னாகி விளங்கி யிருக்கலாம்
பொய்த்தவ மாமவை போயிடு மவ்வழி
தத்துவ மாவ தகார வெழுத்தே. 14

- 2181 அறிவொன் றிலாதன வையேழு மொன்று
மறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தே
னறிகின்றய் நீயென் றருள்செய்தார் நந்தி
யறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. 15
- 2182 சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனிலேந்து
மாக்கு மலாவத்தை யைந்து நனவாதி
போக்கி யிவற்றெடும் பொய்யான வாறறு
நீக்கி நெறிநின்றென் றுகியே நிற்குமே. 16
- 2183 ஆணவ மாதி மலமைந் தலரோனாக்
காணவ மாதிநான் காமாற் கரனுக்கு
வாணவ மாதிமூன் றீசற் கிரண்டென்ப
வாணவ மொன்றே சதாசிவற் காவதே. 17

5. அத்துவாக்கள்

- 2184 தத்துவ மாறறு தன்மனு வேழ்கோடி
மெய்த்தகு வன்னமைம் பாணென்று மேதினி
யொத்திரு நூற்றிரு பாணென்கெண் பாணென்று
வைத்த பதங்கலை யோரைந்தும் வந்தவே. 1
- 2185 நாடிய மண்டல மூன்று நலந்தெரிந்
தோடு மவரோ டுள்ளிரு பத்தைஞ்சங்
கூடுவர் கூடிக் குறிவழி யேசென்று
தேடிய பின்னர்த் திகைத்திருந் தார்களே. 2
- 2186 சாக்கிர சாக்கிர மாதித் தலையாக்கி
யாக்கிய தூல மளவாக்கி யதீதத்துத்
தாக்கிய வன்பான தாண்டவஞ் சார்ந்தது
தேக்குஞ் சிவமாத லீந்துஞ் சிவாயமே. 3

6. சுத்த நனவாதிபருவம்

- 2187 நனவாதி தூலமே சூக்கப் பகுதி
யனதான வையைந்தும் விந்துவின் சத்தி
தனதா முயிர்விந்து தானின்று போந்து
கனவா நனவிற் கலந்ததிவ் வாறே. 1
- 2188 நனவி லதீதம் பிறந்தார் கிடந்தார்
நனவிற் றுரிய நகர்ந்தார் தவழ்ந்தார்
நனவிற் சுழுத்தி நடந்தார் வளர்ந்தார்
நனவிற் கனவோட னன்செய்தி யானதே. 2
- 2189 செறியுங் கிரியை சிவதத் துவமாம்
பிறிவிற் சுசயோகம் பேரருள் கல்வி
குறிதற் றிருமேனி குணம்பல வாகு
மறிவில் சராசர மண்டத் தளவே. 3
- 2190 ஆதி பரஞ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ
மேதமி லீசனல் வித்தியா தத்துவம்
போதங் கலைகால நியதிமா மாயை
ந்தியீ ருக நிறுத்தின னென்னே. 4
- 2191 தேசு திகழ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ
மீச னனல்வித்தை யிராகங் கலைகால
மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை
யாசில் புருடாதி யான்மாவீ ராறே. 5
- 2192 ஆணவ மாயையுங் கன்மமு மாமலங்
காணு முளைக்குத் தவிடுமி யான்மாவுந்
தாணுவை யொவ்வாமற் றண்டுல மாய்நிற்கும்
பேணுவாய் மற்றுநின் பாசம் பிரித்தே. 6
- 2193 பசுக்கள் பலவண்ணம் பாலொரு வண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற வாய னொருவண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற வாயன்கோல் போடிற்
பசுக்க டலைவளைப் பற்றி விடாவே. 7

- 2194 உடலிற் தியமன மொண்புத்தி சித்த
மடலொன் றகந்தை யறியாமை மன்னிக்
கெடுமவ் வுயிர்மயன் மேலுங் கிளைத்தா
லடைவது தானேழ் நரகத்து ளாயே. 8
- 2195 தற்றெரி யாத வதீதந்தற் காணவஞ்
சொற்றெரி கின்ற தூரியஞ்சொற் காமியம்
பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுறுங் காதலா
மற்றது புண்டிக் கனநன வாதலே. 9
- 2196 நனவிற் கனவில்லை யைந்து நனவிற்
கனவிலாச் சூக்குமங் காணுஞ் சுழுத்தி
தனலுண் பகுதியே தற்கூட்டு மாயை
நனவிற் றூரிய மதீதந் தலைவந்தே. 10
- 2197 ஆறறி லையைந் தகல நனநன
வாற மவைவிட வாசு நனக்கன
வேறன வைந்தும் விடவே நனவினி
லீறஞ் சுழுத்தி யிதின்மாயை தானே. 11
- 2198 மாயையில் வந்த புருடன் றூரியத்தி
லாய முறைவிட் டதுவுந்தா னன்றகிச்
சேயகே வலவிந் துடன்செல்லச் சென்றக்கா
லாய தனுவின் பயனில்லை யாமே. 12
- 2199 அதீதத் தூரியத் தறிவனா மான்மா
வதீதத் தூரிய மதனாற் புரிந்தா
லதீதத் தெழுந்தறி வாகிய மானன்
முதிய வனலிற் றூரியத்து முற்றுமே. 13
- 2200 ஐயைந்து பத்துட னானது சாக்கிரங்
கைகண்ட வையைந்திற் கண்டங் கனுவென்பர்
பொய்கண்ட மூவர் புருடன் சுழுனையின்
மெய்கண் டவனுந்தி மேவ லிருவரே. 14

- 2201 புரியட் டகமே பொருந்த னனவு
புரியட் டகந்தன்னின் மூன்று கனவு
புரியட் டகத்தி விரண்டு சுழுத்தி
புரியட் டகத்தொன்று புக்க தூரியமே. 15
- 2202 நனவி னனவு புலனில் வழக்க
நனவிற் கனவு நீனேத்தன் மறத்த
னனவிற் சுழுத்தியுண் ணுட லிலாமை
நனவிற் றுரிய மதீதத்து நந்தியே. 16
- 2203 கனவி னனவுபோற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல் கனவாங்
கனவிற் சுழுத்தியுங் காணமை காண
லனுமாதி செய்தலி லான தூரியமே. 17
- 2204 சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவத னுண்மை சுழுத்தியிற்
சுழுத்தி யறிவறி வாலே யறிகை
சுழுத்தித் தூரியமாஞ் சொல்லறும் பாழே. 18
- 2205 தூரிய நனவா மிதமுரை போதந்
தூரியக் கனவா மகமுணர் போதந்
தூரியச் சுழுத்தி வியோமந் தூரியந்
தூரியம் பரமெனத் தோன்றிடுந் தானே. 19
- 2206 அறிவறி கின்ற வறிவு நனவா
மறிவறி யாமை யடையக் கனவா
மறிவறி யவ்வறி யாமை சுழுத்தி
யறிவறி வாகு மான தூரியமே. 20
- 2207 தானெங்கு மாயவ னீனம்மலந் தான்விட்டு
ஞானந் தனதுரு வாகி நயந்தபின்
ருனெங்கு மாய்நெறி நின்றது தான்விட்டு
மேனந்தச் சூக்க மவைவன்ன மேலிட்டே. 21

- 2208 ஐயைந்து மாறுமோ ரைந்து நனவினி
லெய்யு நனவு கனவு சுழுத்தியா
மெய்யும்பின் சூக்கமு மெய்ப்பகுதி மாயை
யையமுந் தானவ னத்துரி யத்தனே. 22
- 2209 ஈதென் றறிந்தில னித்தனை காலமு
மீதென் றறிந்தபி னேது மறிந்திலே
னீதென் றறியு மறிவை யறிந்தபி
னீதென் றறியு மியல்புடை யோனே. 23
- 2210 உயிர்க்குயி ராகி யுருவா யருவா
யயற்புணர் வாகி யறிவாய்ச் செறிவாய்
நயப்புறு சத்தியு நாத னுலகாதி
யியற்பின்றி யெல்லா மிருண்மூட மாமே. 24
- 2211 சத்தி யிராகத்திற் றுனல் லுயிராகி
யொத்துறு பாச மலமைந்தோ டாறறு
தத்துவ பேதஞ் சமைத்துக் கருவியும்
வைத்தன னீசன் மயமறு மாறே. 25
- 2212 சாக்கிரா தீதத்தி லாணவந் தன்னுண்மை
சாக்கிரா தீதந் துரியத்திற் றுணுறச்
சாக்கிரா தீதத்தி லாணவந் தான்விடாச்
சாக்கிரா தீதம் பரனுண்மை தங்குமே. 26
- 2213 மலக்கலப் பாலே மறைந்தது சத்தி
மலக்கலப் பாலே மறைந்தது ஞான
மலக்கலப் பாலே மறைந்தனன் றுணு
மலக்கலப் பற்றன் மதியொளி யாமே. 27
- 2214 திகைக்கின்ற சிந்தையுட் சிங்கங்கண் மூன்று
நகைக்கின்ற நெஞ்சு ணரிக்குட்டி நான்கு
வகைக்கின்ற நெஞ்சினு ளானைக்கண் றைந்து
பகைக்கின்ற நெஞ்சுக்குப் பாலிரண் டாமே. 28

- 2215 கதறு பதினெட்டுக் கண்களும் போகச்
சிதறி யெழுந்திடுஞ் சிந்தையை நீரும்
விதறு படாமுன்ன மெய்வழி நின்ற
லதிர வருவதோ ரானையு மாமே. 29
- 2216 நனவகத் தேயொரு நாலேந்தும் வீடக்
கனவகத் தேயுட் கரணங்க ளோடு
முனவகத் தேநின் றுதறியுட் புக்கு
நிலைவகத் தின்றிச் சுழுத்திநின் றுளே. 30
- 2217 நின்றவ னுசா னிகழ்துரி யத்தன
யொன்றி யுலகி னியமாதி களுற்றுச்
சென்று துரியாதீ தத்தே சிலகால
நின்று பரனாய் நின்மல னாமே. 31
- 2218 ஆனவவ் வீச னதீதத்தில் வித்தையாய்த்
தானுல குண்டு சதாசிவ மாசத்தி
மேனிக ளைந்தும்போய் விட்டுச் சிவமாகி
மோன மடைந்தொளி மூலத்த னாமே. 32
- 2219 மண்டல மூன்றினுண் மாயநன் னடைனக்
கண்டுகொண் டுள்ளே கருதிக் கழிகின்ற
விண்டலர் தாமரை மேலொன்றுங் கீழாக
வண்டமுந் தானு யகத்தினுள் ளாமே. 33
- 2220 போதறி யாது புலம்பின புள்ளின
மாதறி யாவகை நின்று மயங்கின
வேதறி யாவண நின்றன னெம்மிறை
சூதறி வாருச்சி சூடிநின் றுரே. 34
- 2221 கருத்தறிந் தொன்பது கண்டமு மாங்கே
பொருத்தறிந் தோன்புவ னுபதி நாடித்
திருத்தறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானே
வருத்தறிந் தேன்மன மன்னிநின் றுளே. 35

- 2222 ஆன விளக்கொளி தூண்டு மவனென்னத்
தான விளக்கொளி யாமுல சாதனத்
தான விதிமூலத் தானத்தி லவ்விளக்
கேனை மதிமண் டலங்கொண் டெரியுமே. 36
- 2223 உண்ணாடு மைவர்க்கு மண்டை யொதுங்கிய
விண்ணாட நின்ற வெளியை வினவுறி
லண்ணாந்து பார்த்தைவர் கூடிய சந்தியிற்
கண்ணாடி காணாங் கருத்ததென் றுளே. 37
- 2224 அறியாத வற்றை யறிவா னறிவா
னறிவா னறியாதான் றன்னறி வாகா
னறியா தவத்தை யறிவானைக் கூட்டி
யறியா தறிவான யாரறி வாரே. 38
- 2225 தூரிய தரிசனஞ் சொற்றோம் வியோம
மரியன தூடண மந்நன வாதி
பெரியன கால பரம்பிற் றூரிய
மரிய வதீத மதீதத்த தாமே. 39
- 2226 மாயையிற் சேதனன் மன்னும் பகுதியோன்
மாயையின் மற்றது நீவுதன் மாயையாங்
கேவல மாகுஞ் சகலமா யோனியுட்
டோயு மனிதர் தூரியத்துட் சீவனே. 40

7. கேவல சகல சுத்தம்

- 2227 தன்னை யறியத்தன் றற்கேவ லன்றானும்
பின்ன முறநின்ற பேத சகலனு
மன்னிய சத்தசத் துச்சத சத்துடன்
றுன்னுவர் தத்தந் தொழிற்கள வாகவே. 1

- 2228 தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானுந்
தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையுந்
தானேதான் செய்த வினைப்பயன் றுய்ப்பானுந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. 2
- 2229 ஆமுயிர் கேவல மாமாயை யின்னடந்
தாமுயிர் மாயை யெறிப்ப வறிவுற்றுக்
காமிய மாயேய முங்கல வாநிற்பத்
தாமுறு பாசஞ் சகலத்த தாமே. 3
- 2230 சகல வவத்தையிற் சார்ந்தோர் சகலர்
புகலு மலமு வகையும் புணர்ந்தோர்
நிகரின் மலரோன்மா னீடுபஃ றேவர்க
ணிகழ்நரர் கீட மந்தமு மாமே. 4
- 2231 தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளய
மேவிய மற்ற துடம்பாய்மிக் குள்ளன
வோவ லிலக்கண ரொன்றிய சீகண்ட
ராவயி னுற்றெட் டுருத்திர ராமே. 5
- 2232 ஆகின்ற கேவலத் தாணவத் தானவ
ராகின்ற வித்தே சராமனந் தாதிய
ராகின்ற வெண்ம ரெழு கோடி மந்திர
ராகின்ற வீச ரனேகரு மாமே. 6
- 2233 ஆமா நிற்கிவ னாரருள் பெற்றுளோர்
போமலந் தன்னுற் புகழ்விந்து நாதம்விட்
டோமய மாகி யொடுங்கலி னின்மலந்
தோமறு சுத்தா வவத்தைத் தொழிலே. 7
- 2234 ஓரினு மூவகை நால்வகை யும்முள
தேரி லிவைகே வலமாயை சேரிச்சை
சாரிய லாயவை தாமே தணப்பவை
வாரிவைத் தீசன் மலமறுத் தானே. 8

- 2235 பொய்யான போதாந்த மாறறு விட்டகன்
றெய்யாமை நீங்கவே யெய்தவன் ருனாகி
மெய்யாஞ் சராசர மாய்வெளி தன்னுட்புக்
கெய்தாம லெய்துஞ்சுத் தாவத்தை யென்பவே. 9
- 2236 அனாதி பசுவியாத் தியாகு மிவனே
யனாதியில் வந்த மலமைந்தா லாட்டி
யனாதியிற் கேவல மச்சக லத்திட்ட
டனாதி பிறப்பறச் சுத்தத்து ளாக்குமே. 10
- 2237 அந்தரஞ் சுத்தாவத் தைகேவ லத்தாறு
தந்தோர்தஞ் சுத்தகே வலத்தற்ற தற்பரத்
தின்பாற் றூரியத் திடையே யறிவுறத்
தன்பாற் றனையறி தத்துவந் தானே. 11
- 2238 ஐயைந் தொடுங்குமான் மாவிலான் மாவு
மெய்கண்டு சுத்த வவத்தையில் வீடாகுந்
துய்யவவ் வித்தை முதன்மூன்றுந் தொல்சத்தி
யைய சிவஞ்சித்தி யாந்தோற்ற மவ்வாரே. 12
- 2239 ஐயைந்து மானவி லாரே டடங்கிடு
மெய்கண்ட மேன்மூன்று மேவுமெய் யோகத்தில்
கைகண்ட சத்தி சிவபாகத் தேகாண
வெய்யும் படியடங் குந்நாலே மெய்தியே. 13
- 2240 ஆணவத் தாரொன் றறியாத கேவலர்
பேணிய மாயை பிரளயா கலராகுங்
காணு முருவினர் காணமை காண்பவே
பூணுஞ் சகலமும் பாசமும் புக்கோரே. 14
- 2241 ஆணவ மாகும்விஞ் ஞான கலருக்குப்
பேணிய மாயை பிரளயா கலராகு
மாணவ மாயையுங் கன்மமு மூன்றுமே
காணுஞ் சகலர்க்குக் காட்டு மலங்களே. 15

2242	கேவலந் தன்னிற் கிளர்ந்தவிஞ் ஞாகலர் கேவலந் தன்னிற் கிளர்விந்து சத்தியா லாவயிற் கேவலத் தச்சக லத்தைபு மேவிய மந்திர மாமாயை மெய்ம்மையே.	16
2243	மாயையின் மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து மாயையுந் தோன்ற வகைநிற்க வாணவ மாய சகலத்துக் காமிய மாமாயை யேயமன் னூற்றெட் டுருத்திர ரென்பவே.	17
2244	மும்மலங் கூடி முயங்கி மயங்குவோ ரம்மெய்ச் சகலத்தர் தேவர் சுரர்நரர் மெய்ம்மையில் வேதா விரிமிசு கீடாந்தத் தம்முறை யோனிபுக் கார்க்குஞ் சகலரே.	18
2245	சுத்த வவத்தையிற் றேய்ந்தவர் மும்மலச் சுத்தசத் தோடத் தனித்தனி பாசமு மத்த விருள்சிவ னான கதிராலே தொத்தற விட்டிடச் சுத்தரா வார்களே.	19
2246	தற்கேவ லம்முத்தி தானே தனிமையாம் பிற்பாற் சகலங் கலாதிப் பிறிவதாஞ் சொற்பாற் புரிசுத்த கேவலஞ் சாக்கிரந் தற்பாற் புரிவது தற்சுத்த மாமே.	20
2247	அறிவின்றி மூத்தோ னராகாதி சேரான் குறியொன்றி லாதித்தன் கூடான் கலாதி செறியுஞ் செயலிலான் றினங்கற்ற வல்லோன் கிறியன் மலவியாபி கேவலந் தானே.	21
2248	விந்துவு மாயையு மேவுங் கிரியையுஞ் சந்தத ஞான பரையுந் தனுச்சத்தி விந்துவின் மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர் வந்த சகலசத் தான்மாக்கள் வையத்தே.	22

- 2249 கேவல மாதியிற் பேதங் கிளக்குறிற்
கேவல மூன்றுங் கிளருஞ் சகலத்து
ளாவயின் மூன்று மதிசுத்த மூடவே
வோவலில் லாவொன்பா னுற்றுணர் வோர்கட்கே. 23
- 2250 கேவலத் திற்கே வலமதீ தாதீதங்
கேவலத் திற்சக லங்கள் வயிந்தவங்
கேவலத் திற்சுத்தங் கேடில்விஞ் ஞாகலர்க்
காவயி னுத னருண்மூர்த்தி தானே. 24
- 2251 சகலத்திற் கேவலஞ் சாக்கிரா தீதஞ்
சகல சகலமே சாக்கிர சாக்கிரஞ்
சகலத்திற் சுத்தமே தற்பரா வத்தை
சகலத்தி லிம்மூன்று தன்மையு மாமே. 25
- 2252 சுத்தத்திற் சுத்தமே தொல்சிவ மாகுதல்
சுத்தத்திற் கேவலந் தொல்லுப சாந்தமாஞ்
சுத்த சகலந் தூரிய விலாசமாஞ்
சுத்தத்தி லிம்மூன்றுஞ் சொல்லு மாமே. 26
- 2253 சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் கனவொடுஞ்
சாக்கிரந் தன்னிற் சுழுத்தி தூரியமே
சாக்கிரா தீதந் தனிற்சுகா னந்தமே
யாக்கு மறையாதி யைம்மல பாசமே. 27
- 2254 சாக்கிரா தீதத்திற் றுளறு மாணவஞ்
சாக்கிரா தீதம் பராவத்தை தங்காது
யாக்கு பரோபாதி யாமுப சாந்தத்தை
நோக்கு மலங்குண நோக்குத லாகுமே. 28
- 2255 பெத்தமு முத்தியும் பேணுந் தூரியமுஞ்
சுத்தவ தீதமுந் தோன்றமந் றனுணு
மத்த னருளென் றருளா லறிந்தபின்
சித்தமு மில்லை செயலில்லை தானே. 29

- 2256 எய்திய பெத்தமு முத்தமு மென்பன
வெய்து மரனரு னேவினே யாட்டோ
டெய்தி டுயிர்சுத்தத் திடுநெறி யென்னவே
யெய்து முயிரிறை பாலறி வாமே. 30
- 2257 ஐம்மலத் தாரு மதித்த சகலத்த
ரைம்மலத் தாரு மருவினேப் பாசத்தா
ரைம்மலத் தார்கவர்க் கந்நெறி யாள்பவ
ரைம்மலத் தாரர ணர்க்கறி வோரே. 31
- 2258 கருவி லதீதங் கலப்பிக்கு மாயை
யரிய தூரிய மதிலுண்ணு மாசையு
முரிய சுழுனை முதலெட்டுஞ் சூக்கத்
தரிய கனத்தூல மந்நன வாமே. 32
- 2259 ஆணவ மாகு மதீதமேன் மாயையும்
பூணுந் தூரியஞ் சுழுத்திபொய்க் காமியம்
பேணுங் கனவும் மாமாயை திரோதாயி
காணு நனவின் மலக்கலப் பாகுமே. 33
- 2260 அரன்முத லாக வறிவோ னதீதத்த
னரன்முத லாமாயை தங்கிச் சுழுனை
கரும முணர்ந்துமா மாயைகைக் கொண்டோ
ரருளு மறைவார் சகலத்துற் றுரே. 34
- 2261 உருவுற்றுப் போகமே போக்கியந் துற்று
மருவுற்றுப் பூதம னுதியான் மன்னி
வருமச் செயல்பற்றிச் சத்தாதி வைகிக்
கருவுற் றிடுஞ்சீவன் காணுஞ் சகலத்தே. 35
- 2262 இருவினே யொத்திட வின்னருட் சத்தி
மருவிட ஞானத்தி லாதன மன்னிக்
குருவினைக் கொண்டருட் சத்திமுன் கூட்டிப்
பெருமல நீங்கிப் பிறவாமை சுத்தமே. 36

- 2263 ஆறறு மாறதி னேயைந் தவத்தையோ
ஊற மதீதத் தூரியத் திவனெய்தப்
பேறன வைவரும் போம்பிர காசத்து
நீறர் பரஞ்சிவ மாதேய மாகுமே. 37
- 2264 தன்னை யறியா துடலைமுன் றுனென்றன்
றன்னைமுன் கண்டான் றூரியந் தனைக்கண்டா
னுன்னுந் தூரியமு மீசனே டொன்றக்காற்
பின்னையும் வந்து பிறந்திடுந் தானே. 38
- 2265 சாக்கிரந் தன்னி லதீதந் தலைப்படி
லாக்கிய வந்த வயிந்தவ மாளந்த
நோக்கும் பிறப்பறு நோன்முத்தி சித்தியாம்
வாக்கு மனமு மருவல்செய் யாவே. 39
- 2266 அப்பு மனலு மகலத்து னேவரு
மப்பு மனலு மகலத்து னேவரா
வப்பு மனலு மகலத்து னேதெனி
லப்பு மனலுங் கலந்தவவ் வாரே. 40
- 2267 அறுநான் கசுத்த மதிசுத்தா சுத்த
முறுமேழு மாயை யுடனேந்தே சுத்தம்
பெறுமா றிவைமூன்றுங் காண்டத்தாற் பேதித்
துறுமாயை மாமாயை யான்மாவி னேடே. 41
- 2268 மாயைகைத் தாயாக மாமாயை யீன்றிட
வாய பரசிவன் றந்தையாய் நிற்கவே
யேயு முயிர்க்கே வலசக லத்தெய்தி
யாய்தரு சுத்தமுந் தான்வந் தடையுமே. 42

8. பராவத்தை

- 2269 அஞ்சங் கடந்த வனாதி பரந்தெய்வ
நெஞ்சம தாய நிமலன் பிறப்பிலி
விஞ்ச முடலுயிர் வேறு படுத்திட
வஞ்சத் திருந்த வகையறிந் தேனே. 1

- 2270 சத்தி பராபரஞ் சாந்திதனி லான
சத்தி பரானந்தந் தன்னிற் சுடர்விந்து
சத்திய மாயை தனுச்சத்தி யைந்துடன்
சத்தி பெறுமுயிர் தானங்கத் தாறுமே. 2
- 2271 ஆறறுக் கப்பா லறிவா ரறிபவ
ராறறுக் கப்பா லருளார் பெறுபவ
ராறறுக் கப்பா லறிவா மவர்கட்கே
யாறறுக் கப்பா லரனினி தாமே. 3
- 2272 அஞ்சொடு நான்குங் கடந்தக மேபுக்குப்
பஞ்சணி காலத்துப் பள்ளி துயில்கின்ற
விஞ்சையர் வேந்தனும் மெல்லிய லாளொடு
நஞ்சுற நாடி நயஞ்செய்யு மாறே. 4
- 2273 உரிய நடைத்தூரி யத்தி லிவனா
மரிய தூரிய நடைவாதி மூன்றிற்
பரிய பரதூரி யத்திற் பரனாந்
திரிய வருந்தூரி யத்திற் சிவமே. 5
- 2274 பரமா மதீதமே பற்றறப் பற்ற
பரமா மதீதம் பயிலப் பயில
பரமா மதீதம் பயிலாத் தபோதனர்
பரமாகார் பாசமும் பற்றென் றறதே. 6
- 2275 ஆயும்பொய்ம் மாயை யகம்புற மாய்நிற்கும்
வாயு மனமுங் கடந்த மயக்கறின்
றாய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
வேயும் பொருளாய் விளைந்தது தானே. 7
- 2276 தூரியப் பரியி லிருந்தவச் சீவீனப்
பெரிய வியாக்கிரத் துள்ளே புகவிட்டு
நரிகளை யோடத் துரத்திய நாதர்க்
குரிய வினைகணின் ரேலமிட் டன்றே. 8

- 2277 நின்றவிச் சாக்கிர நீடுரி யத்தினின்
மன்றனு மங்கே மணஞ்செய்ய நின்றிடும்
மன்றன் மணஞ்செய்ய மாயை மறைந்திடு
மன்றே யிவனு மவன்வடி வாமே. 9
- 2278 விரிந்திடிற் சாக்கிர மேவும் விளக்கா
யிருந்த விடத்திடை யீடான மாயை
பொருந்துந் தூரியம் புரியிற்று னாகுந்
தெரிந்த தூரியத்துத் தீதக லாதே. 10
- 2279 உன்னை யறியா துடலைமுன் னானென்ற
யுன்னை யறிந்து தூரியத் துறநின்றாய்
தன்னை யறிந்தும் பிறவி தணவாதா
லன்ன வியாத்த னமலனென் றறிதியே. 11
- 2280 கருவரம் பாகிய காயந் தூரிய
மிருவருங் கண்டீர் பிறப்பிறப் புற்றார்
கருவரம் பெற்றவர் கூடிய பின்னை
யிருவரு மின்றியொன் றுகிநின் றுரே. 12
- 2281 அணுவின் றூரியத்தி லான நனவு
மணுவசை வின்சுண் ணை கனவு
மணுவசை விற்பரா தீதஞ் சுழுத்தி
பணியிற் பரதூரி யம்பர மாமே. 13
- 2282 பரதூரி யத்து நனவும் பரந்து
விரிசுக முண்ட கனவுமெய்ச் சாந்தி
யுருவுறு கின்ற சுழுத்தியு மோவத்
தெரியுஞ் சிவதூரி யத்தனு மாமே. 14
- 2283 பரமா நனவின்பின் பாற்சுக முண்ட
திரமார் கனவுஞ் சிறந்த சுழுத்தி
யுரமா முபசாந்த முற்றற் றுறவே
தரனஞ் சிவதூரி யத்தனு மாமே. 15

- 2284 சீவன் றுரிய முதலாகச் சீரான
வாவ சிவன்றுரி யாந்த மவத்தைபத்
தோவும் பராநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே
மேவிய நாலேழ் விடுத்துநின் றுளே. 16
- 2285 பரஞ்சிவன் மேலாம் பரமம் பரத்திற்
பரம்பரன் மேலாம் பரநன வாக
விரிந்த கனவிடர் வீட்டுஞ் சுழுனை
யுரந்தகு மாநந்தி யாமுண்மை தானே. 17
- 2286 சார்வாம் பரசிவஞ் சத்தி பரநாத
மேலாய விந்து சதாசிவ மிக்கோங்கிப்
பாலாய்ப் பிரம னரியம ராபதி
தேவா முருத்திர னீசனங் காணிலே. 18
- 2287 கலப்பறி யார்கடல் சூழல கேழு
முலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னை
யலப்பறிந் திங்கர சாளகி லாதார்
குறிப்பது கோல மடலது வாமே. 19
- 2288 பின்னை யறியும் பெருந்தவத் துண்மைசெய்
தன்னை யறியிற் றயாபர னெம்மிறை
முன்னை யறிவு முடிகின்ற காலமு
மென்னை யறியலுற் றின்புற்ற வாரே. 20
- 2289 பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணந்
தன்னை மறைத்தன தன்கர ணங்களாந்
தன்னின் மறைந்தன தன்கர ணங்களே. 21
- 2290 மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே. 22

- 2291 ஆறா றகன்று நமவிட் டறிவாகி
வேறான தானே யகாரமாய் மிக்கோங்கி
யீறார் பரையி னிருளற்ற தற்பரன்
பேறார் சிவாய வடங்கும்பின் முத்தியே. 23
- 2292 தூரியத்தி லோரைந்துஞ் சொல்லக ராதி
விரியப் பரையின் மிகுநாத மந்தம்
புரியப் பரையின் பராவத்தா போதந்
திரியப் பரமந் தூரியந் தெரியவே. 24
- 2293 ஐந்துஞ் சகலத் தருளாற் புரிவுற்றுப்
பந்திடுஞ் சுத்த வவத்தைப் பதைப்பினி
னந்தி பராவத்தை நாடச் சுடர்முன
மந்தி யிருள்போலு மைம்மல மாறுமே. 25
- 2294 ஐயைந்து மட்டுப் பகுதியு மாயையும்
பொய்கண்ட மாமாயை தானும் புருடன்கண்
டெய்யும் படியா யெவற்றுமா யன்றுகி
யுய்யும் பராவத்தை யுள்ளறல் சுத்தமே. 26
- 2295 நின்றா னருளும் பரமுமுன் னேயமு
மொன்றாய் மருவு முருவு முபாதியுஞ்
சென்றா னெனைவிடுத் தாங்கிற்செல் லாமையு
நன்றான ஞானத்தி னுதப் பிரானே. 27

9. முக்குண நிர்க்குணம்

- 2296 சாத்திக மெய்து நனவெனச் சாற்றுங்கால்
வாய்த்த விராசத மன்னுங் கனவென்ப
வோய்த்திடுந் தாமத முற்ற சுமுத்தியா
மாய்த்திடு நிர்க்குண மாசி லுரியமே. 1

10. அண்டாதிபேதம்

- 2297 பெறுபகி ரண்டம் பேதித்த வண்ட
மெறிகட லேழின் மணலள வாகப்
பொறியொளி பொன்னணி யென்ன விளங்கிச்
செறியுமண் டாசனத் தேவர் பிரானே. 1
- 2298 ஆனந்த தத்துவ மண்டா சனத்தின்மேன்
மேனியைந் தாக வியாத்தமுப் பத்தாறுய்த்
தானந்த மில்லாத தத்துவ மானவை
யீனமி லாவண்டத் தெண்மடங் காமே. 2

11. பதினொராந்தானமு மவத்தையெனக் காணல்

- 2299 அஞ்சி லமுதுமோ ரேழின்க ணனந்த
முஞ்சிலோங் காரமோ ரொன்பான் பதினொன்றில்
வஞ்சக மேநின்று வைத்திடிற் காயமாங்
கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க் கிளிமொழி கேளே. 1
- 2300 புருட னுடனே பொருந்திய சித்த
மருவமொ டாரு மதீதத் தூரியம்
விரியுஞ் சுழுத்தியின் மிக்குள்ள வெட்டு
மரிமய பதினொன்று மாமவ் வவத்தையே. 2
- 2301 காட்டும் பதினொன்றுங் கைகலந் தாலுட
னாட்டி யழுத்திடி னந்தியல் லாலில்லை
யாட்டஞ்செய் யாத வதுவிதி யேநீனே
யீட்டு மதுதிட மெண்ணலு மாமே. 3

12. கலவு செலவு

- 2302 கேவலந் தன்னிற் கலவச் சகலத்தின்
மேவுஞ் செலவு விடவரு நீக்கத்துப்
பாவுந் தனைக்காண்டன் மூன்றும் படர்வற்ற
தீதறு சாக்கிரா தீதத்திற் சுத்தமே. 1

2303 வெல்லு மளவில் விடுமின் வெகுளியைச்
செல்லு மளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
யல்லும் பகலு மருளுடன் றூங்கினற்
கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. 2

13. நின்மலாவத்தை

2304 ஊமைக் கிணற்றகத் துள்ளே யுறைவதோ
ராமையி னுள்ளே யழுவைக ளேந்துள
வாய்மையி னுள்ளே வழுவா தொடுங்குமே
லாமையின் மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே. 1

2305 காலங்கி நீபூக் கலந்தவா காய
மாலங்கி யீசன் பிரமன் சதாசிவன்
மேலஞ்சு மோடி விரவவல் லார்கட்குக்
காலனு மில்லை கருத்தில்லை தானே. 2

2306 ஆன்மாவே மைந்த னாயின னென்பது
தான்மா மறையறை தன்மை யறிகில
ரான்மாவே மைந்த னரனுக் கிவனென்ற
லான்மாவு மில்லையா லேயைந்து மில்லையே. 3

2307 உதய மழுங்க லொடுங்கலிம் மூன்றின்
கதிகாக்கி ரங்கன வாதி சுழுத்தி
பதிதரு சேதனன் பற்றந் தூரியத்
ததிசுப வைனந் தானந்தி யாமே. 4

2308 எல்லாந்தன் னுட்புக யாவுளுந் தானகி
நல்லாந் தூரியம் புரிந்தக்கா னல்லுயிர்
பொல்லாத வாறறுட் போகாது போதமாய்ச்
செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே. 5

- 2309 காய்ந்த விரும்பு கனலை யகன்றலும்
வாய்ந்த கனலென வாதனை நின்றற்போ
லேய்ந்த கரண மிறந்த தூரியத்துத்
தோய்ந்த கருமத் தூரிசக லாதே. 6
- 2310 ஆன மறையாதி யாமுரு நந்திவந்
தேனை யருள்செய் தெரிநன வத்தையி
லான வகையை விடுமடைத் தாய்விட
வானம லாதீத மப்பரந் தானே. 7
- 2311 சுத்த வதீதஞ் சகலத்திற் றேய்வுறி
லத்த னருணீங்கா வாங்கணிற் றாகுச்
சித்த சுகத்தைத் தீண்டாச் சமாத்செய்
தத்தனோ டொன்றற் கருண்முத லாமே. 8
- 2312 வேறுசெய் தானிரு பாதியின் மெய்த்தொகை
வேறுசெய் தானென்னை யெங்கணும் விட்டுய்த்தான்
வேறுசெய் யாவருட் கேவலத் தேவிட்டு
வேறுசெய் யாவத்தன் மேவிநின் றானே. 9
- 2313 கறங்கோலை கொள்ளி வட்டங் கடலிற்
றிரைநிறஞ் சேர்மத்தின் மலத்தினி னின்ற
திரங்காண் சுவர்க்க நரகம் புவிசேர்ந்
திரங்கா வுயிரரு ளாலிவை நீங்குமே. 10
- 2314 தானே சிவமான தன்மை தலைப்பட
வான மலமு மப்பாச பேதமு
மான குணமும் பரான்மா வுபாதியும்
பானுவின் முன்மதி போற்பட ராவே. 11
- 2315 நெருப்புண்டு நீருண்டு வாயுவு முண்டங்
கருக்கனுஞ் சோமனு மங்கே யமருந்
திருத்தக்க மாலுந் திசைமுகன் றனு
முருத்திர சோதியு முள்ளத்து ளாரே. 12

- 2316 ஆனேக னேந்து மடக்கி யறிவென்னு
ஞானத் திரியைக் கொளுவி யதனுட்புக்
கூனே யிருளற நோக்கு மொருவற்கு
வானக மேற வழியெளி தாமே. 13
- 2317 ஆடிய காலி லசைக்கின்ற வாயுவுந்
தாடித் தெழுந்த தமருக வோசையும்
பாடி யெழுகின்ற வேதாக மங்களு
நாடியி னுள்ளாக நான்கண்ட வாறே. 14
- 2318 முன்னை யறிவினிற் செய்த முதுதவம்
பின்னை யறிவினைப் பெற்று லறியலாந்
தன்னை யறிவ தறிவா மஃதன்றிப்
பின்னை யறிவது பேயறி வாகுமே. 15
- 2319 செயலற் றிருக்கச் சிவானந்த மாகுஞ்
செயலற் றிருப்பார் சிவயோகந் தேடார்
செயலற் றிருப்பார் செகத்தோடுங் கூடார்
செயலற் றிருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாமே. 16
- 2320 தானவ னுகுஞ் சமாதிகை கூடின
லான மலமறு மப்பசுத் தன்மைபோ
மீனமில் காய மிருக்கு மிருநிலத்
தூனங்க ளெட்டு மொழித்தொன்று வோர்கட்கே. 17
- 2321 தொலையா வரனடி தோன்றுமஞ் சத்தி
தொலையா விருளொளி தோற்ற வணுவுந்
தொலையாத் தொழின்ஞானந் தொன்மையி னண்ணித்
தொலையாத பெத்தமுத் திக்கிடை தோயுமே. 18
- 2322 தோன்றிய பெத்தமு முத்தியுஞ் சூழ்சத்தி
மான்றுந் தெருண்டு முயிர்பெறு மற்றவை
தான்றரு ஞானந்தன் சத்திக்குச் சாதன
மூன்றலில் லாவுள் ளொளிக்கொளி யாமே. 19

- 2323 அறிகின்றி லாதான வையேழு மொன்று
மறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தே
னறிகின்றய் நீயென் றருள்செய்தா னந்தி
யறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. 20
- 2324 தானவ னாகிய ஞானத் தலைவனை
வானவ ராதியை மாமணிச் சோதியை
யீனமின் ஞானத்தி னின்னருட் சத்தியை
யூனமிலா டன்னை யூனிடைக் கண்டதே. 21
- 2325 ஒளியு மிருளும் பரையும் பரையுள்
ளளிய தெனலாகு மான்மாவை யன்றி
யளியு மருளந் தெருளங் கடந்து
தெளிய வருளே சிவானந்த மாமே. 22
- 2326 ஆனந்த மாகு மரனருட் சத்தியிற்
றனந்த மாமுயிர் தானே சமாதியெய்
தூனந்த மாயுணர் வாயுள் ஞணர்வுறிற்
கோனந்தம் வாய்க்கு மகாவாக்கிய மாமே. 23
- 2327 அறிவிக்க வேண்டா மறிவற் றயர்வோர்க்கு
மறிவிக்க வேண்டா மறிவிற் செறிவோர்க்கு
மறிவுற் றறியாமை யெய்திநிற் போர்க்கே
யறிவிக்கத் தம்மறி வாரறி வோரே. 24
- 2328 சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கூடிச்
சித்து மசித்துஞ் சிவசித்த தாய்நிற்குஞ்
சுத்த மசுத்தந் தொடங்காத் தூரியத்துச்
சுத்தரா மூன்றுடன் சொல்லற் றவர்களே. 25
- 2329 தானே யறியா னறிவிலோன் றுனல்லன்
னானே யறிவா னறிவு சதசத்தென்
றானு லிரண்டு மரனரு ளாய்நிற்கத்
தானே யறிந்து சிவத்துடன் றங்குமே. 26

- 2330 தத்துவ ஞானந் தலைப்பட் டவர்கட்கே
தத்துவ ஞானந் தலைப்பட லாநிற்குந்
தத்துவ ஞானத்துத் தானவ னாகவே
தத்துவ ஞானானந் தந்தான் றெடங்குமே. 27
- 2331 தன்னை யறிந்து சிவனுடன் றாகை
மன்னு மலங்குண மாளும் பிறப்பறும்
பின்னது சன்முத்தி சன்மார்க்கப் பேரொளி
நன்னது ஞானத்து முத்திரை நண்ணுமே. 28
- 2332 ஞானந்தன் மேனி கிரிகை நடுவங்கந்
தானுறு மிச்சை யுயிராகத் தற்பரன்
மேனிகொண் டைங்கரு மத்துவித் தாதலான்
மோனிகண் ஞானத்து முத்ரைபெற் றுர்களே. 29
- 2333 உயிர்க்கறி வுண்மை யுயிரிச்சை மான
முயிர்க்குக் கிரியை யுயிர்மாயை சூக்க
முயிர்க்கிவை யூட்டுவோ னூட்டு மவனே
யுயிர்ச்செய லன்றியவ் வுள்ளத்து ளானே. 30
- 2334 தொழிலிச்சை ஞானங்க டொல்சிவ சீவர்
கழிவற்ற மாமாயை மாயையி னாகும்
பழியற்ற காரண காரியப பாழ்விட்
டழிவற்ற சாந்தாதீ தன்சிவ னாமே. 31
- 2335 இல்லது முள்ளது மியாவையுந் தானாகி
யில்லது முள்ளது மாயன்ற முண்ணலைச்
சொல்லது சொல்லிடிற் றூராதி தூரமென்
றெல்லே யுணர்ந்தா லுயிர்க்குயி ராமே. 32
- 2336 உயிரிச்சை யூட்டி யுழிதருஞ் சத்தி
யுயிரிச்சை வாட்டி யொழித்திடு ஞான
முயிரிச்சை யூட்டி யுடனூற லாலே
யுயிரிச்சை வாட்டி யுயர்பதஞ் சேருமே. 33

- 2337 சேருஞ் சிவமானு ரைம்மலந் தீர்ந்தவ
ரோரொன்றி லாரைம் மலவிரு ஞற்றவர்
பாரின்கண் விண்ணர கம்புகும் பான்மையா
ராருங்கண் டோரா ரவையரு ளென்றே. 34
- 2338 எய்தினர் செய்யு மிருமாயா சத்தியி
னெய்தினர் செய்யு மிருஞான சத்தியி
னெய்தினர் செய்யு மிருஞால சத்தியி
னெய்தினர் செய்யு மிறையரு டானே. 35
- 2339 திருந்தனர் விட்டார் திருவி னரகந்
திருந்தனர் விட்டார் திருவார் சுவர்க்கந்
திருந்தனர் விட்டார் செறிமலக் கூட்டந்
திருந்தனர் விட்டார் சிவமா யவமே. 36
- 2340 அவமுஞ் சிவமு மறியா ரறியா
ரவமுஞ் சிவமு மறிவா ரறிவா
ரவமுஞ் சிவமு மருளா லறிந்தா
லவமுஞ் சிவமு மவனரு ளாமே. 37
- 2341 அருளான சத்தி யனல்வெம்மை போலப்
பொருளவ னாகத்தான் போதம் புணரு
மிருளொளி யாய்மீண்டு மும்மல மாகுந்
திருவரு ளானந்தி செம்பொரு ளாமே. 38
- 2342 ஆதித்தன் றேன்ற வரும்பது மாதிகள்
பேதித்த தவ்வினை யாற்செயல் சேதிப்ப
வாதித்தன் றன்கதி ராலவை சேட்டிப்பப்
பேதித்துப் பேதியா வாறருட் பேதமே. 39
- 2343 பேத மபேதம் பிறழ்பேதா பேதமும்
போதம் புணர்போதம் போதமு நாதமு
நாத முடதை நாதாதி நாதமு
மாத னருளி னருளிச்சை யாமே. 40

- 2344 மேவிய பொய்க்கரி யாட்டும் வினையெனப்
பாவிய பூதங்கொண் டாட்டிப் படைப்பாதி
பூவியல் கூட்டித்தற் போதம் புரிந்தரு
ளாவியை நாட்டு மரனரு ளாமே. 41
- 2345 ஆற நகன்று தனையறிந் தானவ
னீரகி யாவினு மியாவுந் தனிலெய்த
வேறய் வெளிபுக்கு வீடுற்ற னம்மரு
டேறத் தெளிவுற்றுத் தீண்டச் சிவமாமே. 42
- 2346 தீண்டற் கரிய திருவடி நேயத்தை
மீண்டுற் றருளால் விதிவழி யேசென்று
தூண்டிச் சிவஞான மாவினேத் தானேறித்
தூண்டிச் சிவனுடன் சாரலு மாமே. 43
- 2347 சார்ந்தவர் சாரணர் சித்தர் சமாதியர்
சார்ந்தவர் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ சாத்தியர்
சார்ந்தவர் நேயந் தலைப்பட்ட வானந்தர்
சார்ந்தவர் சத்த வருட்டன்மை யாரே. 44
- 2348 தானென் றவனென் றிரண்டென்பர் தத்துவந்
தானென் றவனென் றிரண்டற்ற தன்மையைத்
தானென் றிரண்டுன்னார் கேவலத் தானவர்
தானின்றித் தானாகத் தத்துவ சுத்தமே. 45
- 2349 தன்னினிற் றன்னை யறியுந் தலைமகன்
றன்னினிற் றன்னை யறியத் தலைப்படுந்
தன்னினிற் றன்னைச் சார்கில னாகிற்
றன்னினிற் றன்னையுஞ் சார்தற் கரியவே. 46
- 2350 அறியகில் லேனென் றறற்றுதே நீயு
நெறிவழி யேசென்று நேர்ப்பட்ட பின்னை
யிருசுட ராகி யியற்ற வல்லானு
மொருசுட ராவந்தென் னுள்ளத்துள் ளாமே. 47

- 2351 மண்ணென்று தான்பல நற்கல னாயிடு
முண்ணின்ற யோனிகட் கெல்லா மொருவனே
கண்ணென்று தான்பல காணுந் தனைக்காணு
வண்ணலு மவ்வண்ண மாகிநின் றுளே. 48
- 2352 ஓம்புகின் றனுல கேழையு முண்ணின்று
கூம்புகின் றார்குணத் தின்னெடுங் கூறுவர்
தேம்புகின் றாசிவஞ் சிந்தைசெய் யாதவர்
கூம்புகில் லாவந்து கொள்ளலு மாமே. 49
- 2353 குறியறி யார்கள் குறிகாண மாட்டார்
குறியறி யார்கடங் கூடல் பெரிது
குறியறி யாவகை கூடுமின் கூடி
யறிவறி யாவிருந் தன்னமு மாமே. 50
- 2354 ஊனே வுயிரோ வறுகின்ற தேதின்பம்
வானேர் தலைவி மயக்கத் துறநிற்கத்
தானே பெரிதறி வோமென்னு மானுடர்
தானே பிறப்போ டிறப்பறி யாரே. 51

14. அறிவுதயம்

- 2355 தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை யறியாமற் றுளே கெடுகின்றான்
றன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின்
றன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே. 1
- 2356 அங்கே யடற்பெருந் தேவரெல் லாந்தொழ்ச்
சிங்கா சனத்தே சிவனிருந்தா னென்று
சங்கார் வளையுஞ் சிலம்புஞ் சரேலெனப்
பொங்கார் குழலியும் போற்றியென் றுளே. 2
- 2357 அறிவு வடிவென் றறியாத வென்னை
யறிவு வடிவென் றருள்செய்தா னந்தி
யறிவு வடிவென் றருளா லறிந்தே
யறிவு வடிவென் றறிந்திருந் தேனே. 3

2358	அறிவுக் கழிவில்லை யாக்கமு மில்லை யறிவுக் கறிவல்ல தாதார மில்லை யறிவே யறிவை யறிகின்ற தென்றிட் டறைகின் றனமறை யீறு கடாமே.	4
2359	ஆயு மலரி னணிமலர் தன்மேலே பாய விதழ்கள் பதினாறு மங்குள தூய வறிவு சிவானந்த மாகியே போய வறிவாய்ப் புணர்ந்திருந் தானே.	5
2360	மன்னிநின் றரிடை வந்தருண் மாயத்து முன்னிநின் றுன மொழிந்தேன் முதல்வனும் பொன்னின்வந் தானோர் புகழ்திரு மேனியைப் பின்னிநின் றேனீ பெரியையென் றுனே.	6
2361	அறிவறி வாக வறிந்தன்பு செய்மி னறிவறி வாக வறியுமில் வண்ண மறிவறி வாக வணிமாதி சித்தி யறிவறி வாக வறிந்தன னந்தியே.	7
2362	அறிவறி வென்றங் கரற்று முலக மறிவறி யாமை யாரு மறியா ரறிவறி யாமை கடந்தறி வானு லறிவறி யாமை யழகிய வாரே.	8
2363	அறிவறி யாமையை நீவி யவனே பொறிவா யொழிந்தெங்குந் தானுன போது வறிவா யவற்றினுட் டானு யறிவின் செறிவாகி நின்றவன் சீவனு மாமே.	9
2364	அறிவுடை யார்நெஞ் சகலிட மாவ தறிவுடை யார்நெஞ் சருந்தவ மாவ தறிவுடை யார்நெஞ்சொ டாதிப் பிரானு மறிவுடை யார்நெஞ்சத் தங்குநின் றுனே.	10

- 2365 மாயனு மாகி மலரோ னிறையுமாய்க்
காயநன் னூட்டுக் கருமுத லானவன்
சேய னணியன் றித்திக்குந் தீங்கரும்
பாயமு தாகிநின் றண்ணிக்கின் றுளே. 11
- 2366 என்னை யறிந்திலே னித்தனை காலமு
மென்னை யறிந்தபி னேது மறிந்திலே
னென்னை யறிந்திட் டிருத்தலுங் கைவிடா
தென்னையிட் டென்னை யுசாவுகின் றுளே. 12
- 2367 மாய விளக்கது நின்று மறைந்திடுந்
தூய விளக்கது நின்று கூர்விடுங்
காய விளக்கது நின்று கனன்றிடுஞ்
சேய விளக்கினேத் தேடுகின் றேளே. 13
- 2368 தேடுகின் றேன்றிசை யெட்டோ ரிரண்டையு
நாடுகின் றேனல மேயுடை யானடி
பாடுகின் றேன்பர மேதுணை யாமெனக்
கூடுகின் றேன்குறை யாமனத் தாலே. 14
- 2369 முன்னை முதல்விளையாட்டத்து முன்வந்தோர்
பின்னைப் பெருமலம் வந்தவர் பேர்த்திட்டுத்
தன்னைத் தெரிந்துதன் பண்டைத் தலைவன்றுண்
மன்னிச் சிவமாக வாரா பிறப்பே. 15

15. ஆறந்தம்

- 2370 வேதத்தி னந்தமு மிக்கசித் தாந்தமு
நாதத்தி னந்தமு நற்போத வந்தமு
மோதத் தகுமெட்டி யோகாந்த வந்தமு
மாதிக்க லாந்தமு மாறந்த மாமே. 1

- 2371 அந்தமோ ராறு மறிவா ரதிசுத்த
ரந்தமோ ராறு மறிவா ரமலத்த
ரந்தமோ ராறு மறியா ரவர்தமக்
கந்தமோ டாதி யறியவொண் ணாதே. 2
- 2372 தானான வேதாந்தந் தானென்னுஞ் சித்தாந்த
மானாத் தூரியத் தணுவன் றீனக்கண்டு
தேனார் பராபரஞ் சேர்சிவ யோகமா
யானா மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே. 3
- 2373 நித்தம் பரனே டுயிருற்று நீன்மனஞ்
சுத்த முதலைந்துந் தத்துவத் தானீங்கிச்
சுத்த மசுத்தந் தொடரா வகைநினைந்
தத்தன் பரன்பா லடைதல்சித் தாந்தமே. 4
- 2374 மேவும் பிரமனே விண்டுவு ருத்திரன்
மேவுமெய் யீசன் சதாசிவன் மிக்கப்பால்
மேவும் பரவிந்து நாதம் விடாவாறு
றேவும் பொழுதனு வொன்றுள தாமே. 5
- 2375 உள்ள வுயிராறற தாகு முபாதியைத்
தெள்ளி யகன்றுநா தாந்தத்தைச் செற்றுமே
லுள்ள விருணீங்க வோருணர் வாகுமே
லெள்ளலி னாதாந்தத் தெய்திடும் போதமே. 6
- 2376 தேடு மியம நியமாதி சென்றகன்
றாடுஞ் சமாதியி லுற்றுப் படர்சிவன்
பாடுறச் சீவன் பரமாகப் பற்றறக்
கூடு முபசாந்தம் யோகாந்தக் கொள்கையே. 7
- 2377 கொள்கையி லான கலாந்தங் குறிக்கொளளில்
விள்கையி லான நிவிர்த்தாதி மேதாதிக்
குள்ளன வாம்விந்து வுள்ளே யொடுங்கலுந்
தெள்ளி யதனைத் தெளிதலு மாமே. 8

- 2378 தெளியு மிவையன்றித் தேரைங் கலைவே
 ரெளியு ளமைத்துள்ள தோரவல் லார்குட்
 களியவ னுகிய மந்திரந் தந்திரந்
 தெளிவுப தேசனா னத்தொடைந் தாமே. 9
- 2379 ஆகு மனாதி கலையா கமவேத
 மாகுமத் தந்திர மந்நூல் வழிநிற்ற
 லாகு மனாதி யுடலல்லா மந்திர
 மாகுஞ் சிவபோ தகமுப தேசமே. 10
- 2380 தேசார் சிவமாகுந் தன்ஞானத் தின்கலை
 யாசார நேய மறையுங் கலாந்தத்துப்
 பேசா வுரையுணர் வற்ற பெருந்தகை
 வாசா மகோசர மாநந்தி தானே. 11
- 2381 தானவ னாகுஞ் சமாதி தலைப்படி
 லான கலாந்தநா தாந்தயோ காந்தமு
 மேனைய போதாந்தஞ் சித்தாந்த மானது
 ஞான மெனனேய ஞாதுரு வாகுமே. 12
- 2382 ஆறந்த முன்சென் றடங்குமந் நேயத்தே
 யாறந்த னேய மடங்கிடு ஞாதுரு
 கூறிய ஞானக் குறியுடன் வீடவே
 தேறிய மோனஞ் சிவானந்த வுண்மையே. 13
- 2383 உண்மைக் கலையாரே ரைந்தா ளடங்கிடு
 முண்மைக் கலாந்த மிரண்டைந்தோ டேழந்த
 முண்மைக் கலையொன்றி லீறய நாதாந்தத்
 துண்மைக் கலைசொல்ல வோரந்த மாமே. 14
- 2384 ஆவுடை யாள யரன்வந்து கொண்டபின்
 ரேவுடை யானெங்கள் சீர்நந்தி தாடந்து
 வீவற வேதாந்த சித்தாந்த மேன்மையைக்
 கூவி யருளிய கோனைக் கருதுமே. 15

- 2385 கருது மவர்தங் கருத்தினுக் கொப்ப
வரனுரை செய்தரு ளாகமந் தன்னில்
வருசும யப்புற மாயைமா மாயை
யுருவிய வேதாந்த சித்தாந்த வுண்மையே. 16
- 2386 வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை
போதாந்த ஞானமயோ காந்தம் பொதுஞ்சேய
நாதாந்த மானந்தஞ் சீரோ தயமாகு
மூதாந்த முத்திரை மோனத்து மூழ்கவே. 17
- 2387 வேதாந்தந் தன்னி லுபாதிமே லேழ்விட
நாதாந்த பாசம் விடுநல்ல தொம்பத
மீதாந்த காரணை பாதியேழ் மெய்ப்பரன்
போதாந்த தற்பதம் போமசி யென்பவே. 18
- 2388 அண்டங்க ளேழுங் கடந்தகன் றப்பாலு
முண்டென்ற பேரொளிக் குள்ளா முளவொளி
பண்டுறு நின்ற பராசத்தி யென்னவே
கொண்டவ னன்றிநின் றுனெங்கள் கோவே. 19
- 2389 கோவுணர்த் துஞ்சத்தி யாலே குறிவைத்துத்
தேவுணர்த் தூங்கரு மஞ்செய்தி செய்யவே
பாவனைத் தும்படைத் தர்ச்சனை பாரிப்ப
வோவனைத் துண்டொழி யாத வொருவனே. 20
- 2390 ஒருவனை யுன்னு ருயிர்தன்னை யுன்னு
ரிருவினை யுன்னு ரிருமாயை யுன்னு
ரொருவனு மேயுள் ளுணர்த்திநின் றூட்டி
யருவனு மாகிய வாதரத் தானே. 21
- 2391 அரனன்பர் தானம தாகிச் சிவத்து
வருமவை சத்திகண் முன்னு வகுத்திட்
டுரனுறு சந்நிதி சேட்டிப்ப வென்றுந்
திரனுறு தோயாச் சிவாநந்தி யாமே. 22

- 2392 வேதாந்த தொம்பத மேவும் பசுவென்ப
நாதாந்த பாசம் விடநின்ற நன்பதி
போதாந்த தற்பதம் போயிரண் டயிக்கியஞ்
சாதா ரணஞ்சிவ சாயுச்சிய மாமே. 23
- 2393 சிவமாதல் வேதாந்த சித்தாந்த மாகு
மவமவ மாகு மவ்வவ் விரண்டுஞ்
சிவமாஞ் சதாசிவன் செய்தொன்ற னான
னவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே. 24
- 2394 சித்தாந்தத் தேசீவன் முத்திசித் தித்தலாற்
சித்தாந்தத் தெநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற்
சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே. 25
- 2395 சிவனேப் பரமனுட் சீவனுட் காட்டு
மவமற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மான
னவமுற்ற வத்தையின் ஞானஞ் சிவமாந்
தவமிக் குணர்ந்தவர் தத்துவத் தாரே. 26
- 2396 தத்துவ மாகுஞ் சுகள வகளங்க
டத்துவ மாம்விந்து நாதஞ் சதாசிவந்
தத்துவ மாகுஞ் சீவன்றன் றற்பரந்
தத்துவ மாஞ்சிவ சாயுச் சியமே. 27
- 2397 வேதமோ டாகம மெய்யா மிறைவனூ
லோதுஞ் சிறப்பும் பொதுவுமென் றுள்ளன
நாத னுரையவை நாடி விரண்டந்தம்
பேதம தென்பர் பெரியோர்க் கபேதமே. 28
- 2398 பரானந்தி மன்னுஞ் சிவானந்த மெல்லாம்
பரானந்த மேன்மூன்றும் பாமுற னந்தம்
விராமுத் திரானந்த மெய்ந்நட னனந்தம்
பொராநின்ற வுள்ளமே பூரிப்பி யாமே. 29

- 2399 ஆகும் கலாந்த மிரண்டந்த நாதாந்த
மாகும் பொழுதிற் கலையைந்தா மாதலி
லாகு மரணேபஞ் சாந்தக னுமென்ன
வாகு மறையா கமமொழிந் தானன்றே. 30
- 2400 அன்றகு மென்னுதை வகையந்தந் தன்னை
யொன்றன வேதாந்த சித்தாந்த முள்ளிட்டு
நின்ற லியோகாந்த நேர்படு நேர்பட்டான்
மன்றடி பாத மருவலு மாமே. 31
- 2401 அனாதி சீவனை மலமற்றப் பாலா
யனாதி யடக்கித் தனைக்கண் டரனாய்த்
தனாதி மலங்கெடத் தத்துவா தீதம்
வினாவுநீர் பாலாதல் வேதாந்தத் துண்மையே. 32
- 2402 உயிரைப் பரனை யுயர்சிவன் றன்னை
யயர்வற் றறிதொந் தத்தசி யதனற்
செயலற் றறிவாகி யுஞ்சென் றடங்கி
யயர்வற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மாமே. 33
- 2403 மன்னிய சோகமா மாமறை யாள்தஞ்
சென்னிய தான சிவோகமா மீதென்ன
வன்னது சித்தாந்த மாமறை யாய்பொரு
டுன்னிய வாகம நூலெனத் தோன்றுமே. 34
- 2404 முதலாகும் வேத முழுதா கமமப்
பதியான வீசன் பகர்ந்த திரண்டு
முதிதான வேத முறைமுறை யாலமர்ந்
ததிகாதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகவே. 35

16. பதிபசுபாசம் வேறின்மை

- 2405 அறிவறி வென்ற வறிவு மனாதி
யறிவுக் கறிவாம் பதியு மனாதி
யறிவினைக் கட்டிய பாச மனாதி
யறிவு பதியிற் பிறப்பறுந் தானே. 1

- 2406 பசுப்பல கோடி பிரமன் முதலாய்ப்
பசுக்களைக் கட்டிய பாசமூன் றுண்டு
பசுத்தன்மை நீக்கியப் பாச மறுத்தாற்
பசுக்க டலைவனைப் பற்றி விடாவே. 2
- 2407 கிடக்கின்ற வாரே கிளர்பயன் மூன்று
நடக்கின்ற ஞானத்தை நாடோறு நோக்கித்
தொடக்கொன்று மின்றித் தொழுமின் ரொழுதாற்
குடக்குன்றி லிட்ட விளக்கது வாமே. 3
- 2408 பாசஞ்செய் தானைப் படர்சடை நந்தியை
நேசஞ்செய் தாங்கே நினைப்பார் நினைத்தலுங்
கூசஞ்செய் துன்னிக் குறிக்கொள்வ தெவ்வண்ணம்
வாசஞ்செய் பாசத்துள் வைக்கின்ற வாரே. 4
- 2409 விட்ட விடமேறு வாறுபோல் வேறுகி
விட்ட பசுபாச மெய்கண்டோன் மேவுறன்
கட்டிய கேவலங் காணுஞ் சகலத்தைச்
சுட்டு நனவி லதீதத்துட் டோன்றுமே. 5
- 2410 நாடும் பதியுட னற்பசு பாசமு
நீடுமா நித்த னிலையறி வாரில்லை
நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமு
நாடிய சைவர்க்கு நந்தி யளித்ததே. 6
- 2411 ஆய பதிதா னருட்சிவ லிங்கமா
மாய பசுவு மடலே றெனநிற்கு
மாய பலிபீட மாகுநற் பாசமா
மாய வரனிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே. 7
- 2412 பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம்
பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க்கா ருக்கிப்
பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும்
பதிபசு பாசம் பயிலநி லாவே. 8

- 2413 பதியும் பசுவொடு பாசமு மேலேக்
கதியும் பசுபாச நீக்கமுங் காட்டி
மதிந்த வான்ற மாநந்தி காணுந்
துதிந்து வைத்தனன் சுத்தசை வத்திலே. 9
- 2414 அறிந்தணு மூன்றுமே யாங்கணு மாகு
மறிந்தணு மூன்றுமே யாங்கணு மாக
யறிந்தவ னாதி வியாத்தனு மாவ
ளறிந்த பதிபடைப் பானங் கவற்றையே. 10
- 2415 படைப்பாதி யாவது பரஞ்சிவஞ் சத்தி
யிடைப்பா லுயிர்கட் கடைத்திவை தூங்கல்
படைப்பாதி சூக்கத்தைத் தற்பரஞ் செய்யப்
படைப்பாதி தூய மலமப் பரத்திலே. 11
- 2416 ஆகிய சூக்கத்தை யவ்விந்து நாதமு
மாகிய சத்தி சிவபர மேலேந்தா
லாகிய சூக்கத்தி லேங்கரு மஞ்செய்வோ
னாகிய தூயவீ சானனு மாமே. 12
- 2417 மேவும் பரசிவ மேற்சத்தி நாதமு
மேவும் பரவிந்து வைம்முகன் வேறீசன்
மேவ முருத்திரன் மால்வேதா மேதினி
யாகும் படிபடைப் போளர னாமே. 13
- 2418 படைப்பு மளிப்பும் பயிலிளைப் பாற்றுந்
துடைப்பு மறைப்புமுன் றேன்ற வருளுஞ்
சுடத்தை விடுத்த வருளுஞ் சகலத்
தடைத்த வனாதியை யைந்தென லாமே. 14
- 2419 ஆறறு குண்டலி தன்னி னகத்திட்டு
வேறகு மாயையின் முப்பான் மிகுத்திட்டங்
கீறங் கருவி யிவற்றல் வகுத்திட்டு
வேறும் பதிபசு பாசம்வீ டாகுமே. 15

- 2420 வீட்கும் பதிபசு பாசமு மீதுற
வாட்கு மிருவினே யாங்கவற் றலுணர்ந்
தாட்கு நரக சுவர்க்கத்திற் றுனிட்டு
நாட்குற நான்றங்கு நற்பாச நண்ணுமே. 16
- 2421 நண்ணிய பாசத்தி னுனென லாணவம்
பண்ணிய மாயையி லூட்டற் பரிந்தனன்
கண்ணிய சேதனன் கண்வந்த பேரரு
ளண்ண லடிசே ருபாயம தாமே. 17
- 2422 ஆகு முபாயமே யன்றி யழுக்கற்று
மோக மறச்சுத்த னாதற்கு மூலமே
யாகு மறுவை யழுக்கேற்றி யேற்றல்போ
லாகுவ தெல்லா மருட்பாச மாகுமே. 18
- 2423 பாசம் பயிலுயிர் தானே பரமுதல்
பாசம் பயிலுயிர் தானே பசுவென்ப
பாசம் பயிலப் பதிபர மாதலாற்
பாசம் பயிலப் பதிபசு வாமே. 19
- 2424 அத்தத்தி லுத்தரங் கேட்ட வருந்தவ
ரத்தத்தி லுத்தர மாகு மருண்மேனி
யத்தத்தி னிலே யணையப் பிடித்தலு
மத்தத்திற் றம்மை யடைந்துநின் றுரே. 20

17. அடிதலையறியுந் திறங்கூறல்

- 2425 காலுந் தலையு மறியார் கலதிகள்
காலந்தச் சத்தி யருளென்பர் காரணம்
பாலொன்று ஞானமே பண்பார் தலையுயிர்
காலந்த ஞானத்தைக் காட்டவீ டாமே. 1

- 2426 தலையடி யாவ தறியார்கா யத்திற்
றலையடி யுச்சியி லுள்ளது மூலந்
தலையடி யான வறிவை யறிந்தோர்
தலையடி யாகவே தானிருந் தாரே. 2
- 2427 நின்ற னிலமுழு தண்டமு மேலுற
வன்ற ளசுர ரமரரு முய்ந்திடப்
பின்ற னுலகம் படைத்தவன் பேர்நந்தி
தன்ற ளிணையென் றலமிசை யானதே. 3
- 2428 சிந்தையி னுள்ளே யெந்தை திருவடி
சிந்தையு மெந்தை திருவடிக் கீழ்து
வெந்தையு மென்னை யறியகில் லானாகி
லெந்தையை யானு மறியகில் லேனே. 4
- 2429 பன்தை பாரொளிக் கப்புறத் தப்பா
லென்ன யகன ரிசைந்தங் கிருந்திட
முன்ன வொளியு முரைசெய்யா மந்திரஞ்
சொன்னுன் கழலிணை சூடிநின் றேனே. 5
- 2430 பதியது தோற்றும் பதமது வைம்மின்
மதியது செய்து மலர்ப்பத மோது
நதிபொதி யுஞ்சடை நாரியோர் பாகன்
கதிசெயுங் காலங்கள் கண்டுகொ ளீரே. 6
- 2431 தரித்துநின் றுனடி தன்னிட நெஞ்சிற்
றரித்து நின்றனம ராபதி நாதன்
கரித்துநின் றுன்கரு தாதவர் சிந்தை
பரித்துநின் றுனப் பரிபாகத் தானே. 7
- 2432 ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள
தன்றதை தாளு மிரண்டுள காயத்து
னன்றகக் காய்ச்சிப் பதஞ்செய வல்லார்கட்
கின்றேசென் றீசனை யெய்தலு மாமே. 8

- 2433 கால்கொண்டென் சென்னியிற் கட்டறக் கட்டற
மால்கொண்ட நெஞ்சின் மயக்கிற் றுயக்கறப்
பால்கொண்ட வென்னைப் பரன்கொள்ள நாடினான்
மேல்கொண்டென் செம்மை விளம்பவொண் ணாதே. 9
- 2434 பெற்ற புதல்வர்போற் பேணிய நாற்றமுங்
குற்றமுங் கண்டு குணங்குறை செய்யவோர்
பற்றைய வீச னுயிரது பான்மைக்குச்
செற்றமி லாச்செய்கைக் கெய்தின செய்யுமே. 10

18. முக்குற்றம்

- 2435 மூன்றுள குற்ற முழுது நலிவன
மான்றிரு டுங்கி மயங்கிக் கிடந்தன
மூன்றினை நீக்கினர் நீங்கினர் நீங்காதார்
மூன்றினுட் பட்டு முடிகின்ற வாரே. 1
- 2436 காமம் வெகுளி மயக்க மிவைகடிந்
தேமம் பிடித்திருந் தேனுக் கெறிமணி
யோமெனு மோசையி னுள்ளே யுறைவதோர்
தாம மதனைத் தலைப்பட்ட வாரே. 2

19. முப்பதம்

- 2437 தோன்றிய தொம்பதந் தற்பதஞ் சூழ்தர
வேன்ற வசிபத மிம்முன்றே டெய்தின
னன்ற பராபர மாகும் பிறப்பற
வேன்றனன் மாளச் சிவமா யிருக்குமே. 1
- 2438 போதந் தனையுன்னிப் பூதாதி பேதமு
மோதுங் கருவி தொண் னூறுட னேராறு
பேதமு நாதாந்தப் பெற்றியிற் கையிட்டு
வேதஞ்சொற் றெம்பத மாகுதன் மெய்ம்மையே 2

- 2439 தற்பத மென்றுந் துவம்பதந் தானென்று
நிற்ப தசியத்து ணேரிழை யாள்பதஞ்
சொற்பதத் தாலுந் தொடரவொண் ணாச்சிவன்
கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றானே. 3
- 2440 அணுவும் பரமு மசிபதத் தேய்ந்து
கணுவொன்றி லாத சிவமுங் கலந்தா
லிணையறு பால்தே னமுதென வின்பத்
துணையது வாயுரை யற்றிடத் தோன்றுமே. 4
- 2441 தொம்பதந் தற்பதந் தோன்றும் மசிபத
நம்பிய சீவன் பரன்சிவ னாய்நிற்கு
மம்பத மேலைச் சொருபமா வாக்கியஞ்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே. 5
- 2442 ஐம்ப தறியா தவரு மவர்சில
ரும்பனை நாடி யுரைமுப்ப தத்திடைச்
செம்பர மாகிய வாசி செலுத்திடத்
தம்பர யோகமாய்த் தானவ னாமே. 6
- 2443 நந்தி யறிவு நழுவி லதீதமா
மிந்தியஞ் சத்தாதி விடவிய னாகு
நந்திய மூன்றிரண் டொன்று நலமைந்து
நந்தி னனவாதி மூட்டு மனாதியே. 7
- 2444 பரதூரி யத்து நனவு படியுண்ட
விரிவிற் கனவு மிதனுப சாந்தத்
தூரிய சுமுனையு மோவுஞ் சிவன்பா
லரிய தூரிய மசிபத மாமே. 8

20. முப்பரம்

- 2445 தோன்றியென் னுள்ளே சுழன்றெழு கின்றதோர்
மூன்று படிமண் டலத்து முதல்வனை
யேன்றெய்தி யின்பற் றிருந்தே யிளங்கொடி
நான்று நலஞ்செய் நலந்தரு மாறே. 1

- 2446 மன்று நிறைந்தது மாபர மாயது
நின்று நிறைந்தது நேர்தரு நந்தியுங்
கன்று நினைந்தெழு தாயென வந்தபின்
குன்று நிறைந்த குணவிளக் காமே. 2
- 2447 ஆறது தத்துவத் தப்புறத் தப்பரங்
கூற ஷுபதேசங் கூறிற் சிவபரம்
வேறாய் வெளிப்பட்ட வேதப் பகவனார்
பேறாக வானந்தம் பேணும் பெருகவே. 3
- 2448 பற்றறப் பற்றிற் பரம்பதி யாவது
பற்றறப் பற்றிற் பரனறி வேபரம்
பற்றறப் பற்றினிற் பற்றவல் லோர்கட்கே
பற்றறப் பற்றிற் பரம்பர மாமே. 4
- 2449 பரம்பர மான பதிபாசம் பற்று
பரம்பர மாகும் பரஞ்சிவ மேவப்
பரம்பர மான பரசிவா னந்தம்
பரம்பர மாகப் படைப்ப தறிவே. 5
- 2450 நனவிற் கலாதியா நாலொன் றகன்று
தனியுற்ற கேவலந் தன்னிற் றனாகி
நினைவுற் றகன்ற வதீதத்து ணையந்
தனையுற் றிடத்தானே தற்பர மாமே. 6
- 2451 தற்கண்ட தூயமுந் தன்னில் விலாசமும்
பிற்காணுந் தூடணந் தானும் பிறழ்வுற்றுத்
தற்பரன் கால பரமுங் கலந்தற்ற
நற்பரா தீதமு நாடக ராதியே. 7

21. பரலட்சணம்

- 2452 அதீதத்து ளாகி யகன்றவ னந்தி
யதீதத்து ளாகி யறிவிலோ னன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயி ரொன்றும்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. 1

- 2453 ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பதி
சோதிப் பரஞ்சுடர் தோன்றத் தோன்றாமையி
னீதிய தாய்நிற்கு நீடிய வப்பர
போத முணர்ந்தவர் புண்ணியத் தோரே. 2
- 2454 தூரியங் கடந்து தூரியாதீ தத்தே
யரிய வியோகங்கொண் டம்பலத் தாடும்
பெரிய பிரானைப் பிரணவக் கூபத்தே
தூரியவல் வார்க்குத் தூரிசில்லை தானே. 3
- 2455 செம்மை முன்னிற்பச் சுவேதந் திரிவபோ
லம்மைப் பரத்தோ டணுவனுள் ளாயிடப்
பொய்ம்மைச் சகமுண்ட போத வெறும்பாழிற்
செம்மைச் சிவமேரு சேர்கொடி யாமே. 4
- 2456 வைச்ச கலாதி வருதத்து வங்கெட
வெச்ச விருமாயை வேறாக வேரறுத்
துச்ச பரசிவ மாமுண்மை யொன்றவே
யச்ச மறுத்தென்னை யாண்டன னந்தியே. 5
- 2457 என்னை யறிய விசைவித்த வென்னந்தி
யென்னை யறிந்தறி யாத விடத்துய்த்துப்
பின்னை யொளியிற் சொருபம் புறப்பட்டுத்
தன்னை யளித்தனன் றற்பர மாகவே. 6
- 2458 பரந்துஞ் சுருங்கியும் பார்புனல் வாயு
நிரந்த வளியொடு ஞாயிறு திங்க
ளரந்த வரனெறி யாயது வாகித்
தரந்த விசும்பொன்று தாங்கிநின் றானே. 7
- 2459 சத்தி னிலையினிற் றானை சத்தியுந்
தற்பரை யாய்நிற்குந் தானும் பரற்குட
லுய்த்தகு மிச்சையின் ஞானைத் தீதமாய்
நித்த நடத்து நடக்குமா நேயத்தே. 8

- 2460 மேலொடு கீழ்பக்க மெய்வாய்கண் ணசிகள்
பாலிய விந்து பரையுட் பரையாகக்
கோலிய நான்கவை ஞானங் கொணர்விந்து
சீலமி லாவணுச் செய்திய தாமே. 9
- 2461 வேற மதன்றன்மை போலுமிக் காயத்தி
லாற முபாதி யனைந்தாகுந் தத்துவம்
பேறும் பரவொளி தூண்டும்பிர காசமா
யூற யுயிர்த்துண் டுறங்கிடு மாயையே. 10
- 2462 தற்பர மன்னுந் தனிமுதற் பேரொளி
சிற்பரந் தானே செகமுண்ணும் போதமுந்
தொற்பதந் தீர்பாழிற் சுந்தரச் சோதிபுக்
கப்புற மற்றதிங் கொப்பில்லை தானே. 11
- 2463 பண்டை மறைகள் பரவா னுடலென்னுந்
துண்ட மதியோன் றுரியாதீ தந்தன்னைக்
கண்டு பரனுமக் காரணே பாதிக்கே
மிண்டி னவன்சுத்த னுகான் வினவிலே. 12
- 2464 வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண் ணின்ற
தளியா கியதற் பரங்காண வன்றான்
வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண் ணின்ற
வெளியாய சத்தி யவன்வடி வாமே. 13
- 2465 மேருவி னேடே விரிகதிர் மண்டல
மார நீனயு மருந்தவ யோகிக்குச்
சீரார் தவஞ்செய்யிற் சிவனரு டானாகும்
பேரவும் வேண்டாம் பிறிதில்லை தானே. 14

22. முத்துரியம்

- 2466 நனவாதி மூன்றினிற் சீவ துரியந்
தனதாதி மூன்றினிற் பரதுரி யந்தா
னனவாதி மூன்றினிற் சிவதுரி யம்மா
மினதாகுந் தொந்தத் தசிபதத் தீடே. 1

- 2467 தான நனவிற் றுரியந்தன் றெம்பதந்
தானந் துரிய நனவாதி தான்முன்றி
லானுப் பரபத மற்ற தருநன
வானை மேன்முன்றுந் துரிய மணுகுமே. 2
- 2468 அணுவின் றுரியத்து நான்கு மதாகிப்
பணியும் பரதூரி யம்பயி னான்குந்
தனிவிற் பரமாகிச் சார்முத் துரியக்
கணுவி லிந்நான்குங் கலந்தவீ ரைந்தே. 3
- 2469 ஈரைந் தவத்தை யிசைமுத் துரியத்து
ணேரந்த மாக நெறிவழி யேசென்று
பாரந்த மான பராபரத் தயிக்கியத்
தோரந்த மாமிரு பாதியைச் சேர்த்திடே. 4
- 2470 தொடடே யிருமின் றுரிய நிலத்தினை
யெட்டா தெனினின் றெட்டு மிறைவீனப்
பட்டாங் கறிந்திடிற் பன்னு வுதடுகள்
தட்டா தொழிவதோர் தத்துவந் தானே. 5
- 2471 அறிவாய சத்தென்னு மாற நகன்று
செறிவாய மாயை சிதைத்தரு ளாலே
பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி
நெறியான வன்பர் நிலையறிந் தாரே. 6
- 2472 நனவி னனவாதி நாலாந் துரியந்
தனதுயிர் தொம்பத மாமாறு போல
வினையறு சீவ னனவாதி யாகத்
தனைய பரதூரி யந்தந் பதமே. 7
- 2473 தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்முத் துரியம்போ
னம்பிய மூன்றந் துரியத்து நற்றம
மம்புவி யுன்னு வதிசூக்க மப்பாலீச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே. 8

23. மும்முத்தி

- 2474 சீவன்றன் முத்தி யதீதம் பரமுத்தி
யோயுப சாந்தஞ் சிவமுத்தி யானந்த
மூவயின் முச்சொருப முத்திமுப் பாலதா
யோவுறு தாரத்தி லுள்ளுநா தாந்தமே. 1
- 2475 ஆவ தறியா ருயிர்பிறப் பாலுறு
மாவ தறியு முயிரருட் பாலுறு
மாவதொன் றில்லை யகம்புறத் தென்றகன்
றேவு சிவனுட னென்றுதன் முத்தியே. 2
- 2476 சிவமாகி மும்மல முக்குணஞ் செற்றுத்
தவமான மும்முத்தி தத்துவத் தயிக்கியத்
துவமா கியநெறி சோகமென் போர்க்குச்
சிவமா மமலன் சிறந்தனன் றுனே. 3
- 2477 சித்தியு முத்தியுந் திண்சிவ மாகிய
சுத்தியு முத்தீ தொலைக்குஞ் சுகானந்த
சுத்தியு மேலைச் சமாதியு மாயிடும்
பெத்த மறுத்த பெரும்பெரு மானே. 4

24. முச்சொருபம்

- 2478 ஏறிய வாரே மலமைந் திடையடைத்
தாறிய ஞானச் சிவோக மடைந்திட்டு
வேறு மெனமுச் சொருபத்து வீடுற்றங்
கீறதிற் பண்டைப் பரனுண்மை செய்யுமே. 1
- 2479 மூன்றுள மானிகை மூவ ரிருப்பிட
மூன்றினின் முப்பத் தாறு முதிப்புள
மூன்றினி னுள்ளே முளைத்தெழுஞ் சோதியைக்
காண்டலுங் காயக் கணக்கற்ற வாரே. 2

- 2480 உலகம் புடைபெயர்ந் தூழியும் போன
நிலவு சுடரொளி மூன்றுமொன் ருய
பலவும் பரிசொடு பான்மையுள் ளீச
ளளவும் பெருமையு மாரறி வாரே. 3
- 2481 பெருவாய் முதலெண்ணும் பேதமே பேதித்
தருவா யுருவா யருவுரு வாகிக்
குருவாய் வருஞ்சத்தி கோனுயிர் பன்மை
யுருவா யுடனிருந் தொன்றாயன் ருமே. 4
- 2482 மணியொளி சோபை யிலக்கணம் வாய்த்து
மணியென லாய்நின்ற வாறது போலத்
தணிமுச் சொருபாதி சத்தியாதி சாரப்
பணிவித்த பேர்நந்தி பாதம்பற் ருயே. 5
- 2483 கல்லொளி மாநிறஞ் சோபைக் கதிர்ந்தட்ட
நல்ல மணியொன்றி னுடியொண் முப்பதஞ்
சொல்லறு முப்பாழிற் சொல்லறு பேருரைத்
தல்லறு முத்திராந் தத்தனு பூதியே. 6
- 2484 உடந்தசெந் தாமரை யுள்ளுறு சோதி
நடந்தசெந் தாமரை நாதந்த கைந்தா
லடைந்த பயோதரி யட்டி யடைத்தவ்
விடந்தரு வாசலை மேற்றிற வீரே. 7

25. முக்கரணம்

- 2485 இடனொரு மூன்றி லியைந்த வொருவன்
கடனூரு மவ்வுரு வேறெனக் காணுந்
திடமது போலச் சிவபர சீவ
ருடனூறை பேதமு மொன்றென லாமே. 1

- 2486 ஒளியை யொளிசெய்து வோமென் றெழுப்பி
வளியை வளிசெய்து வாய்த்திட வாங்கி
வெளியை வெளிசெய்து மேலெழ வைத்துத்
தெளியத் தெளியுஞ் சிவபதந் தானே. 2
- 2487 முக்கர ணங்களின் மூர்ச்சைதீர்த் தாவதக்
கைக்கார ணமென்னத் தந்தனன் காணந்தி
மிக்க மனோன்மனி வேறே தனித்தேக
வொக்கு மதுன்மனி யோதுட் சமாதியே. 3

26. முச்சூனிய தொந்தத்தசி

- 2488 தற்பதந் தொம்பதந் தானு மசிபதந்
தொற்பத மூன்றுந் துரியத்துத் தோற்றவே
நிற்ப துயிர்பர னிகழ்சிவ மும்மூன்றின்
சொற்பத மாகுந் தொந்தத் தசியே. 1
- 2489 தொந்தத் தசிமூன்றிற் றெல்கா மியமதி
தொந்தத் தசிமூன்றிற் றெஃறம மதமதி
வந்த மலங்குண மாளச் சிவந்தோன்றி
னிந்துவின் முன்னிரு ளேகுத லொக்கமே. 2
- 2490 தொந்தத் தசியையவ் வாசியிற் றேற்றியே
யந்த முறையீரைந் தாக மதித்திட்டு
வந்தமில் லாத வவத்தையவ் வாக்கியத்
துந்து முறையிற் சிவமுன்வைத் தோதிடே. 3
- 2491 வைத்துச் சிவத்தை மதிசொரு பானந்தத்
துய்த்துப் பிரணவ மாமுப தேசத்தை
மெய்த்த விதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்ந்
தத்தற் கடிமை யடைந்துநின் றானே. 4

- 2492 தொம்பத மாயையுட் டோன்றிடுந் தற்பத
மம்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபத
நம்பறு சாந்தியி னண்ணுமவ் வாக்கிய
மும்ப ருரைதொந்தத் தசிவாசி யாமே. 5
- 2493 ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாகிய வைவிட்டாற் காய முபாதான
மேகிய தொந்தத் தசியென்ப மெய்யறி
வாகிய சீவன் பரன்சிவ னாமே. 6
- 2494 தாமத காமிய மாகித் தகுகுண
மாமல மூன்று மகார வுகாரத்தோ
டாமறு மவ்வுமவ் வாயுடன் மூன்றிற்
றமாந் துரியமுந் தொந்தத் தசியதே. 7

27. முப்பாழ்

- 2495 காரிய மேழ்கண் டறுமாயப் பாழ்விடக்
காரண மேழ்கண் டறும்போதப் பாழ்விடக்
காரிய காரண வாதனை கண்டறுஞ்
சீருப சாந்தமுப் பாழ்விடத் தீருமே. 1
- 2496 மாயப்பாழ் சீவன் வியோமப்பாழ் மன்பரன்
சேயமுப் பாழெனச் சிவசத்தி யிற்சீவ
னைய வியாப்த மெனுமுப்பா ழாமந்தத்
தூய சொருபத்திற் சொன்முடி வாமே. 2
- 2497 எதிரற நாளு மெருதுவந் தேறும்
பதியெனு நந்தி பதமது கூடக்
கதியெனப் பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
யுதறிய பாழி லொடுங்குகின் றேனே. 3

- 2498 தூரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை
யரிய பரம்பர மென்பர்க ளாத
ரரிய பரம்பர மென்றே துதிக்கு
மருநில மென்பதை யாரறி வாரே. 4
- 2499 ஆறறு நீங்க நமவாதி யகன்றிட்டு
வேற கியபரை யாவென்று மெய்ப்பர
னீறன வாசியிற் கூட்டு மதுவன்றே
தேறச் சிவாய நமவெனத் தேறிலே. 5
- 2500 உள்ள முருவென்று முருவ முளமென்று
முள்ள பரிசிறிந் தோரு மவர்க்குப்
பள்ளமு மில்லை திடரில்லை பாழில்லை
யுள்ளமு மில்லை யுருவில்லை தானே. 6

28. காரிய காரணவுபாதி

- 2501 செற்றிடுஞ் சீவ வுபாதித் திறனேழும்
பற்றும் பரோபாதி யேழும் பகருரை
யுற்றிடுங் காரிய காரணத் தோடற
வற்றிட வச்சிவ மாகு மணுவனே. 1
- 2502 ஆறறு காரியோ பாதி யகன்றிட்டு
வேறய் நனவு மிகுத்த கனநன
வாற றகன்ற சுழுத்தி யதிலெய்தாப்
பேற நிலத்துயிர் தொம்பதம் பேசிலே. 2
- 2503 அகார முயிரே யுகாரம் பரமே
மகாரஞ் சிவமாய் வருமுப்ப தத்துச்
சிகாரஞ் சிவமே வகாரம் பரமே
யகார முயிரென் றறையலு மாமே. 3

- 2504 உயிர்க் குயிராகி யொழிவற் றழிவற்
றயிர்ப்பறு காரணே பாதி விதிரேகத்
துயிர்ப்பறு மீச னுபமிதத் தாலன்றி
வியர்ப்பறு மாணவம் வீடல்செய் யாவே. 4
- 2505 காரிய மேழிற் கலக்குங் கடும்பசு
காரண மேழிற் கலக்கும் பரசிவன்
காரிய காரணங் கற்பனை சொற்பதப்
பாரறும் பாழில் பராபரத் தானே. 5

29. உபசாந்தம்

- 2506 முத்திக்கு வித்து முதல்வன்றன் ஞானமே
பத்திக்கு வித்துப் பணிந்துற்றுப் பற்றலே
சித்திக்கு வித்துச் சிவபரந் தானாதல்
சுத்திக்கு வித்துத் தனதுப சாந்தமே. 1
- 2507 காரிய மேழுங் கரந்திடு மாயையுட்
காரண மேழுங் கரக்குங் கடுவெளி
காரிய காரண வாதனைப் பற்றறப்
பாரண வம்முப சாந்தப் பரிசிதே. 2
- 2508 அன்ன துரியமே யாத்தம சுத்தியு
முன்னிய சாக்கிரா தீதத் துறுபரி
மன்னு பரங்காட்சி யாவ துடனுற்றுத்
தன்னின் வியாத்தி தனினுப சாந்தமே. 3
- 2509 ஆற றமைந்தாண வத்தையுண் ணீக்குதல்
பேறான தன்னை யறிதற்பின் றீசுத்தி
கூறாத சாக்கிரா தீதங் குருபரன்
பேறும் வியாத்தம் பிறமுப சாந்தமே. 4

- 2510 வாய்ந்த வுபசாந்த வாதீன யுள்ள்ப்போ
யேய்ந்த சிவமாத லின்சிவா னந்தத்துத்
தோய்ந்தறன் மோனச் சுகானு பவத்தோடே
யாய்ந்ததிற் றீர்க்கை யானதீ ரைந்துமே. 5
- 2511 பரையின் பரவ பரத்துட னேகமாய்த்
திரையினின் ருகிய தெண்புனல் போலவுற்
றுரையுணர்ந் தாரமு தொக்க வுணர்ந்துளோள்
கரைகண் டானுரை யற்ற கணக்கிலே. 6

30. புறங்கூறமை

- 2512 பிறையுட் கிடந்த முயலை யெறிவா
னறைமணி வாட்கொண் டவர்தமைப் போலக்
கறைமணி கண்டீனக் காண்குற மாட்டார்
நிறையறி வோமென்பர் நெஞ்சிலர் தாமே. 1
- 2513 கருந்தாட் கருடன் விசும்பு டிறப்பக்
கருந்தாட் கயத்திற் கரும்பாம்பு நீங்கப்
பெருந்தன்மை பேசுதி நீயொழி நெஞ்சே
யருந்தா வலைகட லாறுசென் றுலே. 2
- 2514 கருதலர் மாளக் கருவாயி னின்ற
பொருதலைச் செய்வது புல்லறி வாண்மை
மருவலர் செய்கின்ற மாதவ மொத்தாற்
றருவலர் கேட்ட தனியும்ப ராமே. 3
- 2515 பிணங்கவும் வேண்டாம் பெருநில முற்று
மிணங்கியெம் மீசனே யீசனென் றுள்ளிற்
கணம்பதி னெட்டுங் கழலடி காண
வணங்கெழு நாடியங் கன்புற லாமே. 4

- 2516 என்னிலு மென்னுயி ராய விறைவீனப்
பொன்னிலு மாமணி யாய புனிதீன
மின்னிய வெவ்வுயி ராய விகிர்தீன
யுன்னிலு முன்னு முறும்வகை யாலே. 5
- 2517 நின்று மிருந்துங் கிடந்து நிமலீன
யொன்றும் பொருள்க ளுரைப்பவ ராகிலும்
வென்றைம் புலனும் விரைந்து பிணக்கறுத்
தொன்ற யுணரு மொருவனு மாமே. 6
- 2518 நுண்ணறி வாயுல காயுல கேழுக்கு
மெண்ணறி வாய்நிறை யெந்தைபி ரான்றன்னைப்
பண்ணறி வாளீனப் பாவித்த மாந்தரை
விண்ணறி வாளர் விரும்புகின் ருரே. 7
- 2519 விண்ணவ ராலு மறிவறி யான்றன்னைக்
கண்ணற வுள்ளே கருதிடிற் காலையி
லெண்ணுற வாகமுப் போது மியற்றிநீ
பண்ணிடிற் றன்மை பராபர னாமே. 8
- 2520 ஒன்ற யுலகுட னேழும் பரந்தவன்
பின்ற னருள்செய்த பேரரு ளாளவன்
கன்ற மனத்தார்தங் கல்வியு ணல்லவன்
பொன்றத போது புனைபுக ழானே. 9
- 2521 போற்றியென் றேனெந்தை பொன்னுன சேவடி
யேற்றியே சென்று மெறிமணி தானகக்
காற்றின் விளக்கது காய மயக்குறு
மாற்றலுங் கேட்டது மன்றுகண் டேனே. 10
- 2522 நேடிக்கொண் டென்னுள்ளே நேர்தரு நந்தியை
யூடுபுக் காரு முணர்ந்தறி வாரிலீல
கூடுபுக் கேறலுற் றேனவன் கோலங்கண்
மூடிக்கண் டேனுல கேழுங்கண் டேனே. 11

- 2523 ஆன புகழு மமைந்ததோர் ஞானமுந்
தேனு மிருக்குஞ் சிறுவரை யொன்றுகண்
டனமொன் றின்றி யுணர்வுசெய் வர்கட்கு
வானகஞ் செய்யு மறவனு மாமே. 12
- 2524 மாமதி யாமதி யாய்நின்ற மாதவர்
தூய்மதி யாகுஞ் சுட்பர மானந்தந்
தாமதி யாகச் சகமுணச் சாந்திபுக்
காமல மற்று ரமைவுபெற் றுரே. 13
- 2525 பதமுத்தி மூன்றும் பழுதென்று கைவிட்
டிதமுற்ற பாச விருளைத் தூரந்து
மதமற் றெனதியான் மாற்றிவிட் டாங்கே
திதமுற் றவர்கள் சிவசித்தர் தாமே. 14
- 2526 சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர் சீருடன்
சுத்தாகத் தத்துடன் றேய்ந்துந்தோ யாதவர்
முத்தரம் முத்திக்கு மூலத்தர் மூலத்துச்
சுத்தர் சதாசிவத் தன்மையர் தாமே. 15

31. எட்டிதழ்க்கமல முக்குணவவத்தை

- 2527 உதிக்கின்ற விந்திர னங்கி யமனுந்
துதிக்கு நிருதி வருணனல் வாயு
மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை யீச
னிதித்தெண் டிசையு நிறைந்துநின் றுரே. 1
- 2528 ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகு
மருங்கிய மாயா புரியத னுள்ளே
சுருங்கிய தண்டின் சுமுனையி னூடே
யொருங்கிய சோதியை யோர்ந்தெழு முய்ந்தே. 2

- 2529 மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றினும்
விட்டலர் கின்றனன் சோதி விரிசுட
ரெட்டல ருள்ளே யிரண்டல ருள்ளுறிற்
பட்டலர் கின்றதோர் பண்டங் கனுவே. 3
- 2530 ஆறே யருவி யகங்குள மொன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொரு டானே. 4
- 2531 திகையெட்டுந் தேரெட்டுந் தேவதை யெட்டும்
வகையெட்டு மாய்நின்ற வாதிப் பிரானை
வகையெட்டு நான்குமற் றங்கே நிறைந்து
முகையெட்டு முண்ணின் றுதிக்கின்ற வானே. 5
- 2532 ஏழுஞ் சுகள மியல்புங் கடந்தெட்டில்
வாமும் பரமென் றதுகடந் தொன்பதி
லுழி பராபர மோங்கிய பத்தினிற்
றுழ்வது வான தனித்தன்மை தானே. 6
- 2533 பல்லுழி பண்பன் பகலோ னிறையவ
னல்லுழி யைந்தினுள் ளேநின்ற ஷுழிகள்
செல்லுழி யண்டத்துச் சென்றவவ் ஷுழியு
ளவ்ஷுழி யுச்சியு ளொன்றிற் பகவனே. 7
- 2534 புரியு முலகினிற் பூண்டவெட் டானே
திரியுங் களிற்றெடு தேவர் குழாமு
மெரியு மழையு மியங்கும் வெளியும்
பரியுமா காசத்திற் பற்றது தானே. 8
- 2535 ஊறு மருவி யுயர்வரை யுச்சிமே
லாறின்றிப் பாயு மருங்குள மொன்றுண்டு
சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரைப்
பூவின்றிச் சூடான் புரிசடை யானே. 9

2536 ஒன்று மிரண்டு மொருங்கிய காலத்து
நின்று மிருந்து நிலம்பல பேசினும்
வென்று மிருந்து விகிர்தனை நாடுவர்
சென்று மிருந்துந் திருவுடை யோரே. 10

32. ஒன்பானவத்தை - ஒன்பானபிமானி

2537 தொற்பத விசுவன் றைசதன் பிராஞ்ஞன்
னற்பத விராட்டன்பொன் கப்பனவ யாகிர்தன்
பிற்பதஞ் சிற்சொலிதை பிரசா பத்தியன்
பொற்புவி சாந்தன் பொருதபி மானியே. 1

2538 நவமா மவத்தை நனவாதி பற்றிற்
பவமா மலங்குணம் பற்றற்றுப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானப் பொதுவிற்
றுவமார் தூரியஞ் சொருபம தாமே. 2

2539 சிவமான சிந்தையிற் சீவன் சிதைய
பவமான மும்மலம் பாறிப் பறிய
நவமான வந்தத்தி னற்சிவ போதந்
தவமா மவையாகித் தானல்ல வாமே. 3

2540 முன்சொன்ன வொன்பானின் முன்னுறு தத்துவந்
தன்சொல்லி லெண்ணத் தகாவொன்பான் வேறுள
பின்சொல்ல லாகுமில் வீரொன்பான் பேர்த்திட்டுத்
தன்செய்த வாண்டவன் றுன்சிறந் தானே. 4

2541 உகந்தன வொன்பது மைந்து முலகம்
பகர்ந்த பிரானென்னும் பண்பினை நாடி
யகந்தெம் பிரானென்ப னல்லும் பகலு
மிகந்தன வல்வினை யோடறுத் தானே. 5

- 2542 நலம்பல காலந் தொகுத்தன நீளங்
குலம்பல வண்ணங் குறிப்பொடுங் கூடும்
பலம்பல பன்னிரு கால நீளையு
நிலம்பல வாறின னீர்மையன் றுளே. 6
- 2543 ஆதி பராபர மாகும் பராபரை
சோதி பரமுயிர் சொல்லுநற் றத்துவ
மோதுங் கலைமாயை யோரிரண் டோர்முத்தி
நீதியாம் பேதமொன் பானுட னாதியே. 7
- 2544 தேறத சிந்தை தெளியத் தெளிவித்து
வேற நரக சுவர்க்கமு மேதினி
யாரூப் பிறப்பு முயிர்க்கரு ளால்வைத்தான்
வேறத் தெளியார் வினையுயிர் பெற்றதே. 8
- 2545 ஒன்பா னவத்தையுள் ளொன்பா னபிமானி
நன்பாற் பயிலு நவதத் துவமாதி
யொன்பானி னிற்பதோர் முத்துரி யத்துறச்
செம்பாற் சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. 9

33. சுத்தாசுத்தம்

- 2546 நாசி நுனியினி னான்குமு விரலிடை
யீச னிருப்பிட மியாரு மறிகிலர்
பேசி யிருக்கும் பெருமறை யம்மறை
கூசி யிருக்குங் குணமது வாமே. 1
- 2547 கருமங்க ளொன்றுட் கருதுங் கருமத்
துரிமையுங் கன்மமு முன்னும் பிறவிக்
கருவினை யாவது கண்டகன் றன்பிற்
புரிவன கன்மக் கயத்துட் புகுமே. 2

- 2548 மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருண்
மாயை மறைய வெளிப்படு மப்பொருண்
மாயை மறைய மறையவல் வர்கட்குக்
காயமு மில்லை கருத்தில்லை தானே. 3
- 2549 மோழை யடைந்து முழைதிறந் துட்புக்குக்
கோழை யடைக்கின்ற தண்ணற் குறிப்பினி
லாழ வடைத்தங் கனலிற் புறஞ்செய்து
தாழ வடைப்பது தன்வலி யாமே. 4
- 2550 காயக் குழப்பனைக் காயநன் னுடனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்து ளையென்றுந் தேடித் திரிபவர்
காயத்து ணின்ற கருத்தறி யாரே. 5
- 2551 ஆசுச மாசுச மென்பா ரறிவிலா
ராசுச மாமிட மாரு மறிகிலா
ராசுச மாமிட மாரு மறிந்தபின்
ஔசுச மானிட மாசுச மாமே. 6
- 2552 ஆசுச மில்லை யருநிய மத்தருக்
காசுச மில்லை யரனையர்ச் சிப்பவர்க்
காசுச மில்லையா மங்கிவளர்ப் போருக்
காசுச மில்லை யருமறை ஞானிக்கே. 7
- 2553 வழிபட்டு நின்று வணங்கு மவர்க்குச்
சுழிபட்டு நின்றதோர் தூய்மை தொடங்குங்
குழிபட்டு நின்றவர் கூடார் குறிகள்
சுழிபட்ட வர்க்கன்றிக் காணவொண் னாதே. 8
- 2554 தூய்மணி தூயன றூயவொளி விடுந்
தூய்மணி தூயன றூரறி வாரில்லை
தூய்மணி தூயன றூரறி வர்க்குத்
தூய்மணி தூயன றூயவு மாமே. 9

- 2555 தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி
தூயது வாளா நாதன் திருநாமந்
தூயது வாளா வட்டமா சித்தியுந்
தூயது வாளாத் தூயடிச் செல்லே. 10
- 2556 பொருளது வாய்நின்ற புண்ணிய னெந்தை
யருளது போற்று மடியவ ரன்றிச்
சுருளது வாய்நின்ற துன்பச் சூழியின்
மருளது வாச்சிந்தை மயங்குகின் றுரே. 11
- 2557 வினையா மசத்து வினாவ துணரார்
வினொனந் தன்னில் வீடலுந் தேரார்
வினவிட வீடென்னும் வேதமு மோதார்
வினையாளர் மிக்க வினாவறி யாரே. 12

34. முத்திநிந்தை

- 2558 பரகதி யுண்டென வில்லெயென் போர்க
ணரகதி செல்வது ஞால மறியு
மிரகதி செய்திடு வர்கடை தோறுந்
துரகதி யுண்ணத் தொடங்குவர் தாமே. 1
- 2559 கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந்
தாடவல் லாரவர் பேறிது வாமே. 2
- 2560 புறப்பட்டுப் போகும் புகுதுமென் னெஞ்சிற்
றிறப்பட்ட சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி
யறப்பட்ட மற்றப் பதியென் றழைத்தே
னிறப்பற்றி னேனிங் கிதென்னென்கின் றுனே. 3
- 2561 திடரிடை நிலலாத நீர்போல வாங்கே
யுடலிடை நிலலா வுறுபொருள் காட்டிக்
கடலிடை நிலலாக் கலஞ்சேரு மாபோ
லடலெரி வண்ணனு மங்குநின் றுனே. 4

- 2562 தாமரை நூல்போற் றடுப்பார் பரத்தொடும்
போம்வழி வேண்டிப் புறமே யுழிதாவர்
காண்வழி காட்டக்கண் காணக் கலதிக
஁நெறி செல்வான் றிரிகின்ற வாரே. 5
- 2563 மூடுத லின்றி முடியு மனிதர்கள்
கூடுவர் நந்தி யவனைக் குறித்துடன்
காடு மலையுங் கழனி கடந்தோறு
மூடு முருவினை யுன்னகி லாரே. 6
- 2564 ஆவது தெற்கும் வடக்கு மமர்கள்
போவர் குடக்குங் குணக்குங் குறிவழி
நாவினின் மந்திர மென்று நடுவங்கி
வேவது செய்து விளங்கிடு வீரே. 7
- 2565 மயக்குற நோக்கினு மாதவஞ் செய்வார்
தமக்குறப் பேசின தாரணை கொள்ளார்
சினக்குறப் பேசின தீவினை யாளர்
தமக்குற வல்வினை தாங்கிநின் றாரே. 8

35. இலக்கணத் திரயம்

- 2566 விட்ட விலக்கணை தான்போம் வியமத்துத்
தொட்டு விடாத துபசாந்தத் தேதொகும்
விட்டு விடாதது மேவுஞ்சத் தாதியிற்
சுட்டு மிலக்கணை தீதஞ் சொரூபமே. 1
- 2567 வில்லின் விசைநாணிற் கோத்திலக் கெய்தபின்
கொல்லுங் களிறைந்துங் கோலொடு சாய்ந்தன
வில்லு ளிருந்தெறி கூரு மொருவற்குக்
கல்கல னென்னக் கதிரெதி ராமே. 2

36. மகா வாக்கியம்

- 2568 சீவ துரியத்துத் தொம்பதஞ் சீவனார்
தாவு பரதுரி யத்தினிற் றற்பத
மேவு சிவதுரி யத்தசி மெய்ப்பத
மோவி விடுந்தத் துவமசி யுண்மையே. 1
- 2569 ஆற றகன்ற வணுத்தொம்ப தஞ்சுத்த
மீறன தற்பத மெய்துப சாந்தத்துப்
பேற கியசீவ னீங்கிப்பிர சாதத்து
வீறன தொந்தத் தசிதத்வ மசியே. 2
- 2570 ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாகிய விட்டு விடாத விலக்கணைத்
தாருப சாந்தமே தொந்தத் தசியென்ப
வாகிய சீவன் பரன்சிவ னாமே. 3
- 2571 துவந்தத் தசியே தொந்தத் தசியு
மவைமன்னு வற்று வயத்தேக மான
தவமுறு தத்துவ மசிலே தாந்த
சிவமா மதுஞ்சித் தாந்தவே தாந்தமே. 4
- 2572 துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை
யரிய பரமென்ப ராகாரி தன்றென்னு
ருரிய பரம்பர மாமொன் றுதிக்கு
மருநில மென்பதை யாரறி வாரே. 5
- 2573 தொம்பதந் தற்பதஞ் சொல்லு மசிபத
நம்பிய முத்துரி யத்துமே னைவே
யும்பத முப்பத மாகு முயர்பரன்
செம்பொரு ளான சிவமென லாமே. 6
- 2574 வைத்த துரிய மதிற்சொரு பானந்தத்
துய்த்த பிரணவ மாமுப தேசத்தை
மெய்த்த விதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்
வைத்த படியே யடைந்துநின் றுனே. 7

2575 நனவாதி யைந்தையு நாதாதி யில்வைத்துப்
பினமா மலத்தைப்பின் வைத்துப்பின் சுத்தத்
தனதாஞ் சிவகதி சத்தாதி சாந்தி
மனவாச கங்கெட்ட மன்னனை நாடே. 8

2576 பூரணி யாது புறம்பொன்றி லாமையின்
பேரணி யாதது பேச்சொன்றி லாமையி
லோரணை யாதது வொன்றுமி லாமையிற்
காரண மின்றியே காட்டுந் தகைமைததே. 9

மகா வாக்கியம்

2577 நீயது வானு யெனநின்ற பேருரை
யாயது நானுனே னென்னச் சமைந்தறச்
சேய சிவமாக்குஞ் சீர்நந்தி பேரரு
ளாயது வாயனந் தானந்தி யாமே. 10

2578 உயிப்பர மாக வுயர்பர சீவ
னரிய சிவமாக வச்சிவ வேதத்
திரியிலுஞ் சீராம் பராபர னென்ன
வுரிய வுரையற்ற வோமய மாமே. 11

2579 வாய்நாசி யேபுரு மத்தக முச்சியி
லாய்நாசி யுச்சி முதலவை யாய்நிற்குந்
தாய்நாடி யாதிவாக் காதி சகலாதி
சேய்நா டொளியெனச் சிவகதி யைந்துமே. 12

2580 அறிவறி யாமை யிரண்டு மகற்றிச்
செறிவறி வாயெங்கு நின்ற சிவனைப்
பிறிவறி யாது பிரானென்று பேணுங்
குறியறி யாதவர் கொள்ளறி யாரே. 13

2581 அறிவா ரறிவன வப்பு மனலு
மறிவா ரறிவன வப்புங் கலப்பு
மறிவா னிருந்தங் கறிவிக்கி லல்லா
லறிவா னறிந்த வறிவறி யோமே. 14

- 2582 அத்தீத்துள் ளாகி யகன்றவ னந்தி
யத்தீத்துள் ளாகி யறிவிலோ னன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயி ரொன்றும்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. 15
- 2583 அடிதொழ முன்னின் றமரர்க ளத்தன்
முடிதொழ வீசனு முன்னின் றருளிப்
படிதொழ நீபண்டு பாவித்த தெல்லாங்
கடிதொழக் கானென்னுங் கண்ணுத லானே. 16
- 2584 நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிலி
யென்னுளம் வந்திவ னென்னடி யானென்று
பொன்வளர் மேனி புகழ்கின்ற வானவன்
நின்மல மாகென்று நீக்கவல் லானே. 17
- 2585 துறந்துபுக் கொள்ளொளி சோதியைக் கண்டு
பறந்ததென் னுள்ளம் பணிந்து கிடந்தே
மறந்தறி யாவென்னை வானவர் கோனு
மிறந்து பிறவாம லீங்குவைத் தானே. 18
- 2586 மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னு மெய்த்தோற்றத்
தவ்வாய வந்தக் கரண மகிலமு
மெவ்வா யுயிரு மிறையாட்ட வாடலாற்
கய்வாயி லாநிறை யெங்குமெய் கண்டதே. 19

37. விசுவக் கிராசம்

- 2587 அழிகின்ற சாயா புருடீனப் போலக்
கழிகின்ற நீரிற் குமிழியைக் காணி
லெழுகின்ற தீயிற்கர்ப் பூரத்தை யொக்கப்
பொழிகின்ற விவ்வுடற் போமப் பரத்தே. 1

- 2588 உடலு முயிரு மொழிவற வொன்றிற்
படருஞ் சிவசத்தி தாமே பரமா
முடலைவிட் டிந்த வுயிரெங்கு மாகிக்
கடையுந் தலையுங் கரக்குஞ் சிவத்தே. 2
- 2589 செவிமெய்வாய் கண்மூக்குச் சேரிந் திரிய
மவியின் றியமன மதிக னேந்துங்
குவிவொன்றி லாமல் விரிந்து குவிந்து
தவிர்வொன்றி லாத சராசரந் தானே. 3
- 2590 பரனெங்கு மாரப் பரந்துற்று நிற்குந்
திரனெங்கு மாகிச் செறிவெங்கு மெய்து
முரனெங்கு மாயுல குண்டுமிழ் செய்யும்
வரமிங்ஙன் கண்டியான் வாழ்ந்துற்ற வாரே. 4
- 2591 அளந்து தூரியத் தறிவினே வாங்கி
யுளங்கொள் பரஞ்சக முண்ட தொழித்துக்
கிளர்ந்த பரஞ்சிவஞ் சேரக் கிடைத்தால்
விளங்கிய வெட்ட வெளியனு மாமே. 5
- 2592 இரும்பிடை நீரென வென்னையுள் வாங்கிப்
பரம்பர மான பரமது விட்டே
யுரம்பெற முப்பா ழொளியை விழுங்கி
யிருந்தவென் னந்தி யிதயத்து ளானே. 6
- 2593 கரியுண் விளவின் கனிபோ லுயிரு
முரிய பரமுமுன் னேதுஞ் சிவமு
மரிய தூரியமே லகிலமு மெல்லாந்
திரிய விழுங்குஞ் சிவபெரு மானே. 7
- 2594 அந்தமு மாதியு மாகும் பராபரன்
றந்தம் பரம்பரன் றன்னிற் பரமுட
னந்தமை யுண்டுமெய்ஞ் ஞானநே யாந்தத்தே
நந்தி யிருந்தன னாமறி யோமே. 8

38. வாய்மை

- 2595 அற்ற துரைக்கி லருளுப தேசங்கள்
குற்ற மறுத்தபொன் போலுங் கனலிடை
யற்றற வைத்திறை மாற்றற யாற்றிடில்
செற்ற மறுத்த செழுஞ்சுட ராமே. 1
- 2596 எல்லா மறியு மறிவு தீனவிட்டு
வெல்லா மறிந்து மிலாபமங் கிலீல
யெல்லா மறிந்த வறிவினே நானென்னி
லெல்லா மறிந்த விறையென லாமே. 2
- 2597 தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து
முலைநின்ற மாதறி மூர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கூடந்து
கலைநின்ற கள்வனைக் கண்டுகொண் டேனே. 3
- 2598 தானே யுலகிற் றலைவ னெனத்தகுந்
தானே யுலகுக்கோர் தத்துவமாய் நிற்கும்
வானே மழைபொழி மாமறை கூர்ந்திடு
மூனே யுருகிய வுள்ளமொன் றாமே. 4
- 2599 அருள்பெற்ற காரண மென்கொ லமரி
லிருளற்ற சிந்தை யிறைவனை நாடி
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவர் தாமே. 5
- 2600 மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்றன்னைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதா வொருவனை
யுய்கலந் தூழித் தலைவனு மாய்நிற்கு
மெய்கலந் தின்பம் விளைந்திடு மெய்யர்க்கே. 6
- 2601 மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்மிகப்
பொய்கலந் தாருட் புகுதாப் புனிதனை
கைகலந் தாவி யெழும்பொழு தண்ணலைக்
கைகலந் தார்க்கே கருத்துற லாமே. 7

- 2602 எய்திய காலத் திருபொழு துஞ்சிவன்
மெய்செயின் மேலை விதியது வாய்நிற்கும்
பொய்யும் புலனும் புகலொன்று நீத்திடி
லையனு மவ்வழி யாகிநின் றானே. 8
- 2603 எய்துவ தெய்தா தொழிவ திதுவரு
ளுய்ய வருள்செய்தா னுத்தமன் சீர்நந்தி
பொய்செய் புலனெறி யொன்பதுந் தாட்கொளின்
மெய்யென் புரவியை மேற்கொள்ள லாமே. 9
- 2604 கைகலந் தானேக் கருத்தினு ணந்தியை
மெய்கலந் தான்றன்னை வேத முதல்வனைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதாப் புனிதனைப்
பொய்யொழிந் தார்க்கே புகலிட மாமே. 10
- 2605 மெய்த்தா ளகம்படி மேவிய நந்தியைக்
கைத்தாள்கொண் டாருந் திறந்தறி வாரில்லைப்
பொய்த்தா ளிடும்பையைப் பொய்யற நீவிட்டங்
கத்தா டிறக்கி லரும்பேற தாமே. 11
- 2606 உய்யும் வகையா லுணர்வின லேத்துமின்
மெய்ய னரனெறி மேலுண்டு திண்ணெனப்
பொய்யொன்று மின்றிப் புறம்பொலி வார்நடு
வையனு மங்கே யமர்ந்துநின் றானே. 12
- 2607 வம்பு பழுத்த மலர்ப்பழ மொன்றுண்டு
தம்பாற் பறவை புகுந்துணத் தானுட்டா
தம்புகொண் டெய்திட் டகலத் தூரத்திடிந்
செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்த லாமே. 13
- 2608 மயக்கிய வைம்புலப் பாச மறுத்துத்
துயக்கறுத் தானேத் தொடர்மின் றெடர்ந்தாற்
றியக்கஞ் செய்யாதே சிவனெம் பெருமா
னுயப்போ வெனமன மொன்றுவித் தானே. 14

- 2609 மனமது தானே நினையவல் லார்க்கு
வினமெனக் கூறு மிருங்காய மேவற்
றனிவினி னாதன்பாற் றக்கன செய்யிற்
புனிதன் செயலாகும் போதப் புவிக்கே. 15

39. ஞானிசெயல்

- 2610 முன்னை வினைவரின் முன்னுண்டே நீங்குவர்
பின்னை வினைக்கணூர் பேர்ந்தறப் பார்ப்பார்க
டன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிக
ணன்மையி லேம்புல னூலி னூலே. 1
- 2611 தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகண்
முன்னை வினையின் முடிச்சை யவிழ்ப்பார்க
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவார்க
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே. 2
- 2612 மனவாக்குக் காயத்தால் வல்வினை மூளு
மனவாக்கு நேர்நிற்கில் வல்வினை மன்ன
மனவாக்குக் கெட்டவர் வாதனை தன்னாற்
றனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே. 3

40. அவாவறுத்தல்

- 2613 வாசியு முசியும் பேசி வகையினாற்
பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயனில்லை
யாசையு மன்பு மறுமி னறுத்தபி
னீச னிருந்த விடமெளி தாமே. 1
- 2614 மாடத்து ளானலன் மண்டபத் தானலன்
கூடத்து ளானலன் கோயிலுள் ளானலன்
வேடத்து ளானலன் வேட்கைவிட் டார்நெஞ்சின்
முடத்து ளேநின்று முத்திதந் தானே. 2

- 2615 ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்க
 ளீசனே டாயினு மாசை யறுமின்க
 ளாசை படப்பட வாய்வருந் துன்பங்க
 ளாசை விடவிட வானந்த மாமே. 3
- 2616 அடுவன பூதங்க ளேந்து முடனே
 படுவழி செய்கின்ற பற்றற வீசி
 விடுவது வேட்கையை மெய்நின்ற ஞானந்
 தொடுவது தம்மைத் தொடர்தலு மாமே. 4
- 2617 உவாக்கட லொக்கின்ற வுழியும் போன
 துவாக்கட லுட்பட்டுத் துஞ்சினர் வானே
 ரவாக்கட லுட்பட் டமுந்தினர் மண்ணேர்
 தவாக்கட லீசன் றரித்துநின் றனே. 5
- 2618 நின்ற வினையும் பிணியு நெடுஞ்செய
 றுன்றெழி லற்றுச் சுத்தம தாகலும்
 பின்றைங் கருமமும் பேர்த்தரு ணேர்பெற்றுத்
 துன்ற வழத்தலு ஞானிக டுய்மையே. 6
- 2619 உண்மை யுணர்ந்துற வொண்சித்தி முத்தியாம்
 பெண்மயற் கெட்டறப் பேறட்ட சித்தியாந்
 திண்மையின் ஞானி சிவகாயங் கைவிட்டால்
 வண்மை யருடா னடைந்தன்பி லாறுமே. 7
- 2620 அவனிவ னீசனென் றன்புற நாடிச்
 சிவனிவ னீசனென் றுண்மையை யோரார்
 பவனிவன் பல்வகை யாமிப் பிறவி
 புவனிவன் போவது பொய்கண்ட போதே. 8
- 2621 கொதிக்கின்ற வாறுங் குளிக்கின்ற வாறும்
 பதிக்கின்ற வாறிந்தப் பாரக முற்றும்
 விதிக்கின்ற வைவரை வேண்டா துலக
 நொதிக்கின்ற காயத்து நூலொன்று மாமே. 9

2622 உய்ந்தன மென்பீ ருறுபொருள் காண்கிலீர்
கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச்
சிந்தையில் வைத்துத் தெளிவுறச் சேர்த்திட்டான்
முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே. 10

41. பக்தியுடைமை

2623 முத்திசெய் ஞானமூங் கேள்வியு மாய்நிற்கு
மத்தனை மாயா வமரர் பிரான்றனைச்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற சோதியைப்
பத்தர் பரசும் பசுபதி தானென்றே. 1

2624 அடியா ரடியா ரடியார்க் கடிமைக்
கடியனாய் நல்கிட் டடிமையும் பூண்டே
ளடியா ரருளா லவனடி கூட
வடியா னிவனென் றடிமைகொண் டானே. 2

2625 நீரிற் குளிரு நெருப்பினிற் சுட்டிடு
மாரிக் கடனந்தி யாமா ரறிபவர்
பாரிற் பயனரைப் பார்க்கிலு நேரிய
ரூரிலு லுமாபதி யாகிநின் றானே. 3

2626 ஒத்துல கேழு மறியா வொருவனென்
றத்த னிருந்திட மாரறி வார்சொலப்
பத்தர்தம் பத்தியிற் பாற்படி லல்லது
முத்தினை யார்சொல்ல முந்துகின் றாரே. 4

2627 ஆன்கன்று தேடி யழைக்கு மதுபோ
னான்கன்று நாடி யழைத்தேனென் னைனை
வான்கன்றுக் கப்பாலாய் நின்ற மறைப்பொரு
ளுன்கன்று னடிவந் துட்புகுந் தானே. 5

2628 பெத்தத்துந் தன்பணி யில்லை பிறத்தலான்
முத்தத்துந் தன்பணி யில்லை முறைமையா
லத்தற் கிரண்டு மருளா லளித்தலாற்
பத்திப் பட்டோர்க்குப் பணியொன்று மில்லையே. 6

- 2629 பறவையிற் கற்பமும் பாம்புமெய் யாகக்
குறவஞ் சிலம்பக் குளிர்வரை யேறி
நறவா மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லா
லிறைவனென் றென்மன மேத்தகி லாவே. 7
- 2630 உறுதுணை நந்தியை யும்பர் பிரானைப்
பெறுதுணை செய்து பிறப்பறுத் துய்மின்
செறிதுணை செய்து சிவனடி சிந்தித்
துறுதுணை யாயங்கி யாகிநின் றுனே. 8
- 2631 வானவர் தம்மை வலிசெய் திருக்கின்ற
தானவர் முப்புரஞ் செற்ற தலைவனைக்
கானவ னென்றுங் கருவரை யானென்று
மூனத னுண்ணினேந் தொன்றுபட் டாரே. 9
- 2632 நிலைபெறு கேடென்று முன்னே படைத்த
தலைவனை நாடித் தயங்குமென் னுள்ள
மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்து
முலையுளு முள்ளத்து மூழ்கிநின் றேனே. 10

42. முக்தியுடைமை

- 2633 முத்தியி லத்தன் முழுத்த வருள்பெற்றுத்
தத்துவ சுத்தி தலைப்பட்டுத் தன்பணி
மெய்த்தவஞ் செய்கை வினைவிட்ட மெய்யுண்மைப்
பத்தியி லுற்றோர் பரானந்த போதரே. 1
- 2634 வளங்கனி தேடிய வன்றூட் பறவை
யுளங்கனி தேடி யுழிதரும் போது
களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி
நலங்கொண்ட நால்வரு நாடுகின் றுரே. 2

43. சோதனை

- 2635 பெம்மான் பெருநந்தி பேச்சற்ற பேரின்பத்
தம்மா னடிதந் தருட்கட லாடினே
மெம்மாய மும்விடுத் தெம்மைக் கரந்திட்டுச்
சும்மா திருந்திடஞ் சோதனை யாமே. 1
- 2636 அறிவுடை யானரு மாமறை யுள்ளே
செறிவுடை யான்மிகு தேவர்க்குந் தேவன்
பொறியுடை யான்புல னைந்துங் கடந்த
குறியுடை யானொடுங் கூடுவ னானே. 2
- 2637 அறிவறி வென்றங் கரற்று முலக
மறிவறி யாமையை யாரு மறியா
ரறிவறி யாமை கடந்தறி வானா
லறிவறி யாமை யழகிய வாரே. 3
- 2638 குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத்
தறியா வறிவி லவிழ்ந்தேக சித்தமாய்
நெறியாம் பராநந்தி நீடரு ளொன்றுஞ்
செறியாச் செறிவே சிவமென லாமே. 4
- 2639 காலினி லூறுங் கரும்பினிற் கட்டியும்
பாலினுண் ணெய்யும் பழத்து ளிரதமும்
பூவினு னூற்றமும் போலுள னெம்மிறை
காவல னெங்குங் கலந்துநின் றானே. 5
- 2640 விருப்பொடு கூடி விகிர்தனை நாடிப்
பொருப்பகஞ் சேர்தரு பொற்கொடி போல
விருப்பர் மனத்திடை யெங்கள் பிரானார்
நெருப்புரு வாகி நிகழ்ந்துநின் றாரே. 6
- 2641 நந்தி பெருமா னடுவுள் வியோமத்து
வந்தெ னகம்படி கோயில்கொண் டான்சொன்ன
வொந்தைவந் தானென் றெழுந்தே னெழுதலுஞ்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே. 7

- 2642 தன்மை வல்லோனைத் தவத்து ணலத்தினை
நன்மைவல் லோனை நடுவுறை நந்தியைப்
புன்மை பொய்யாதே புனிதனை நாடுமின்
பன்மையி லும்மைப் பரிசுசெய் வானே. 8
- 2643 தொடர்ந்துநின் றுனென்னைச் சோதிக்கும் போது
தொடர்ந்துநின் றுனல்ல நாதனு மங்கே
படர்ந்துநின் ருதிப் பராபர னெந்தை
கடந்துநின் றவ்வழி காட்டுகின் றுனே. 9
- 2644 அவ்வழி காட்டு மமரர்க் கரும்பொரு
ளிவ்வழி தந்தை யாய் கேளி யானெக்குஞ்
செவ்வழி சேர்சிவ லோகத் திருந்திடு
மில்வழி நந்தி யியல்பது தானே. 10
- 2645 எறிவது ஞானத் துறைவா னுருவி
யறிவத னோடேயவ் வாண்டகை யானைச்
செறிவது தேவர்க்குந் தேவர்பி ரானைப்
பறிவது பல்கணப் பற்றுவி டாரே. 11
- 2646 ஆதிப்பி ரான்றந்த வாளங்கை கொண்டபின்
வேதித்து வென்னை விலக்கவல் லாரில்லை
சோதிப்ப னங்கே சுவடு படாவண்ண
மாதிக்கட் டெய்வ மவனிவ னாமே. 12
- 2647 அந்தக் கருவை யருவை வினைசெய்தற்
பந்தம் பணியச்சம் பல்பிறப் பும்வாட்டிச்
சிந்தை திருத்தலுஞ் சேர்ந்தாரச் சோதனை
சந்திக்கத் தற்பர மாகுஞ் சதுரர்க்கே. 13
- 2648 உரையற்ற தொன்றை யுரைத்தா னெனக்குக்
கரையற் றெழுந்த கலைவேட் டறுத்துத்
திரையொத்த வென்னுட னீங்கா திருத்திப்
புரையற்ற வென்னுட் புகுந்தற் பரனே. 14